

Άριθμ. Πρωτ.: Φ.1/3/590

Έν Καισαριανῇ τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 2021

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 247η

Πρός

Τούς Πανοσιολογιωτάτους καί Αἰδεσιμολογιωτάτους Πρεσβυτέρους
τούς Ἱεροκήρυκες καί τούς Ἐφημερίους, καί τούς Ἱερολογιωτάτους Διακόνους
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

22η Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος

Θέμα: «Διάκονοι τοῦ μυστηρίου τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ»

«Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ 10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ» (Πρός Ἐφεσίους α΄ , 9-10)

σοζολογοῦμε τὸν Πανάγαθο Κύριό μας πού μᾶς ἀξίωσε νά εἰσέλθουμε στὴ νέα Ἱεραποστολική περίοδο (2021-22) καί μᾶς ἐμπιστεύεται τὴν διαποίμανση τῶν λογικῶν προβάτων Του, ἥτοι τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ τὴν ἀνά χεῖρας Ποιμαντορική Ἐγκύκλιό μας στὴν ἔναρξη τῆς νέας ἱεραποστολικῆς περιόδου 2021-22 ἀφ' ἑνός καταθέτουμε μερικές

σκέψεις μας πού αφοροῦν στό μυστήριον τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ ὁποίου ἔγιναν ὅλες οἱ σωτηριώδεις ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ ἀπό τῆς παραβάσεως τῶν Πρωτοπλάστων μέχρι τήν ἀνάληψη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στούς οὐρανούς καί ἐφ' ἑτέρου καταγράφουμε εἰδικώτερα τήν ἱεραποστολική διακονία μας κατ' αὐτή τήν περίοδο ἡ ὁποία ἐπηρεάζεται ἀπό τά μέτρα τῆς Πολιτείας γιά τήν ὑγεινολογική κρίση, τήν προστασία τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν καί τῆς δημόσιας ὑγείας ἀπό τόν Covid-19.

Μέρος Πρῶτο

Α .Διάκονοι τοῦ μυστηρίου τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Κανεῖς ἀπό τοὺς Προφῆτας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δὲν εἶδε καθαρά ὁλοκληρωτικά τὸ θαυμάσιο τοῦτο οἰκοδόμημα¹, τήν Ἐκκλησία, ὅπως τό ἀπεκάλυψε καί τό θεμελίωσε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τήν ἐνθρόνισή Του καί τήν θυσία Του. Ἄν καὶ εἶχε προσδιορισθεῖ ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ² ἡ πραγματοποίησίς του ἦτο «σεσιωπημένη» ἀπὸ χρόνων αἰωνίων ὡς ἓνα μυστικόν, ἓνα «μυστήριον»³ πού ἀποκαλύφθηκε «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου»⁴. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸν χαρακτῆρα πού παρουσιάζεται εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην δὲν εὐρίσκεται πουθενὰ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, παρὰ μόνον ἐμμέσως εἰς τύπους, ὡς εἶναι ἡ Εὐα, ἡ Ρεβέκκα, τὸ Ἄσμα τῶν

---

¹ Ἀ Πέτρου α', 10 - 12, Ματθαίου ιγ', 17

² Πρὸς Ἐφεσίους γ', 9

³ Πρὸς Ῥωμαίους ις', 25, Πρὸς Ἐφεσ. γ', 5, Ἀ Πρὸς Κορινθίους β', 7

⁴ Πρὸς Γαλάτας δ', 4

Ἀσμάτων καὶ ἡ Σκηνή τοῦ Μαρτυρίου. Μόνον μετὰ, τὴν Πεντηκοστὴν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Πέτρου εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ πρὸ πάντων ἀφ' ὅτου ἐδόθη περὶ αὐτῆς ἀπ' εὐθείας ἀποκάλυψις εἰς τὸν Παῦλον⁵, ἔγινε γνωστὸν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τὸ μυστικὸν τῆς Καινῆς Διαθήκης, περὶ τῆς φύσεώς Της ὡς θεανθρωπίνου ὀργανισμοῦ, τῆς συνθέσεως τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς κλήσεως, τῶν βουλομένων πιστῶν γιὰ νὰ ἐνταχθοῦν, νὰ ἐνσωματωθοῦν στό Σῶμα Της καὶ τῆς ἐλπίδος τους. Ἀπὸ τότε ἔγινε γνωστὸν διὰ «*προφητικῶν γραφῶν*»,⁶ ὅτι οἱ κήρυκες τοῦ εὐαγγελίου εἶναι «*οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ*»⁷, ὡς ὑπηρέτες σ' αὐτό τό ἔργο τοῦ Θεοῦ.

§1. Τό μυστήριον τοῦ θελήματος

Ἐμβαθύνοντες στό θέμα αὐτό τοῦ μυστηρίου τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ τό ὁποῖο ἀγκαλιάζει ὁλόκληρὴν τὴν δημιουργία καὶ ὄχι μόνο τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ὀφείλουν νὰ γίνουν ὄργανα τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἐντολή Του νὰ ἐργάζονται καὶ νὰ φυλάττουν τὴν δημιουργία θὰ τονίσουμε τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου.

§2. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ

ἀ . Τὸ θεμέλιον τοῦ μυστικοῦ εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐνανθρώπιση καὶ ἡ θυσία Του, ὅπως λέγεται τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας :⁸

---

⁵ Πρὸς Γαλάτας α', 11. 12. Πρὸς Ἐφεσίους γ', 3

⁶ Ἡ φράσις ἐννοεῖ τοὺς προφήτας τῆς Καινῆς Διαθήκης (Πρὸς Ρωμαίους ιστ', 26, σύγκρ. Πρὸς Ἐφεσίους β', 20, δ', 11, Πράξ. ιγ', 1. ιε', 32, κα', 10)

⁷ Ἀ Πρὸς Κορινθίους δ', 1

⁸ Ἀ Πρὸς Τιμόθεον γ', 16

β . Ἡ ο ἰ κ ο δ ο μ ῆ Του εἶναι • ἡ Ἐκκλησία, νά ἐνταχθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ κατά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ὅτι «μή θελήσει θελήσω τόν θάνατον τοῦ ἀνόμου»⁹ τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ¹⁰, «πάντες ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»¹¹

γ . Ἡ τ έ ρ ψ ι ς Του-εἶναι ἡ κοινωνία μέ τὸν Χριστόν, τὸ μέγα μυστήριον τῆς ἀγάπης¹². Ἡ κοινωνία μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό δίδει χαρά καί εὐφροσύνη ἀνακαίνιση καί δόξα στόν πιστό

δ . Ἡ δ ύ ν α μ ί ς Του – εἶναι ἡ ἐνοίκησης τοῦ Χριστοῦ, ἡ παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ «ἐν ὑμῖν»¹³

έ . Ἡ π ρ ο σ δ ο κ ί α Του-εἶναι ἡ ἔνδοξος μεταμόρφωσις¹⁴ μας «ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ»¹⁵

§3. Τό μυστήριον τῆς ἀνομίας

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὡς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ συνεχίζεται τὸ μυστήριον τῆς τυφλώσεως¹⁶ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου λυσοῦν, καὶ ἐὰν ἐνεργῇται μεταξὺ αὐτῶν τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας¹⁷ ἐν τούτοις ὁ σκοπὸς εἶναι βέβαιος ἐφ' ὅσον «πιστὸς ὁ ἀπαγγελάμενος»¹⁸ : ὁ Θεὸς θὰ συγκεφαλαιώσῃ τελικὰ τὰ πάντα «ἐν τῷ Χριστῷ».¹⁹ Τοῦτο εἶναι «τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος

---

⁹ Ἰεζεκιήλ ιη', 23

¹⁰ Πρὸς Ἐφεσίους γ', 3, 4, 9, β' , 11- 22

¹¹ Ἀ' Πρὸς Τιμόθεον β', 4

¹² Πρὸς Ἐφεσίους ε', 31 - 32

¹³ Πρὸς Κολοσσαεῖς α', 26, 27

¹⁴ Ἀ' Πρὸς Κορινθίους ιε', 51

¹⁵ Πρὸς Κολοσσαεῖς γ', 4

¹⁶ Πρὸς Ρωμαίους ια', 25

¹⁷ Β' Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β', 7, Ἀποκαλύψεως ιζ', 5

¹⁸ Πρὸς Ἑβραίους ι', 23

¹⁹ Πρὸς Ἐφεσίους α', 10

αὐτοῦ», ὁ τελικός Του σκοπὸς καὶ ὁ αἰώνιος θρίαμβος,²⁰ «ἵνα ἡ τὰ πάντα ἐν
παῶσι»²¹.

§4. Ἡ διακονία μας

Ἔως τότε ὑπηρετοῦμε τὸ μυστήριον αὐτό, κηρύττομεν τὸν
ἐσταυρωμένον Χριστὸν καὶ φανερώνομεν εἰς κάθε τόπον «τὴν ὁσμὴν τῆς
γνώσεως αὐτοῦ».²²

Τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ ἐπιτυγχάνεται εἰς ἓνα
ἕκαστον τῶν πιστῶν. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μέ τὴν ἔνταξί μας σ' Αὐτή οἱ
πιστοί, μετέχοντας εἰς τὰ μυστήρια Βάπτισμα, Χρίσμα, Εὐχαριστία
μετέχομεν εἰς τὸ τριπλοῦν ἀξίωμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ
τοῦ ὁποίου ἐσώθημεν. Τὴν συμμετοχὴν αὐτὴν ὑπηρετοῦμε διὰ τῆς
Ποιμαντικῆς διακονίας μας, ἡ ὁποία ἀσκεῖται ἀ . διὰ τῆς θείας λατρείας,
ἡ ὁποία ἀποτελεῖ δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ κυρίως συνοπτικά
ἀνακεφαλαιώνει ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς δημιουργίας ἕως τῆς
ἀποκαταστάσεώς μας β' . διὰ τοῦ : κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς
σωτηρίας, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ πληροφορηθοῦν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ
καὶ τίς εὐεργεσίες Του πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος καὶ γ' . διὰ τῆς
κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς ἀδελφούς.

Β . Εἴσοδος εἰς τὴν κλήσιν πρὸς σωτηρίαν

Τὸ θαυμαστό αὐτὸ ἀποτέλεσμα τοῦ μεγάλου μυστηρίου εἶναι ἡ
λύτρωσις. Ἡ λύτρωσις εἶναι θαυμαστή, θαυμαστὴ ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ

---

²⁰ Πρὸς Ἐφεσίους α', 9. 10, Πρὸς Φιλιππησίους β', 10, 11

²¹ Πρὸς Κολοσσαεῖς γ', 11

²² Β' Πρὸς Κορινθίους β', 14

εἴσοδος εἰς τὴν σωτηρίαν. Αὕτῃ ἐπιτυγχάνεται καθὼς ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος ποὺ στερεῖται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ «*πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ*»²³ κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο λαμβάνει πείραν καὶ τῶν τριῶν ἀξιωματῶν τοῦ Λυτρωτοῦ κατὰ τὴν ἀρμόζουσαν ἱστορικὴν τῶν σειρὰν :

ἀ . ἐκείνου τοῦ Προφήτου -ὅταν καλεῖται διὰ τοῦ κηρύγματος του καὶ διαφωτίζεται ὁ νοῦς του γιὰ τὴν προσφερομένη σωτηρία καὶ ὅλες τίς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ «*πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν*».

β . ἐκείνου τοῦ Ἀρχιερέως - ὅταν μέ τὴν θυσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξαλοίφονται οἱ ἁμαρτίες κατὰ τὸ προφητικὸ «*Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, ... τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν*»²⁴

γ . ἐκείνου τοῦ Βασιλέως - ὅταν μᾶς ἀνυψώνει καὶ μᾶς δοξάζει

Εἰς τὴν συνέχεια θά ὑπενθυμίσουμε τὴν διαδικασία τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν, τὴν ὁποίαν διακονοῦμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

§1. Ἡ πορεία πρὸς τὴν σωτηρίαν :

ἀ . Ἡ κλῆσις διὰ τοῦ λόγου Του καὶ τῆς διαφωτίσεως διὰ τοῦ Πνεύματός Του. Ἡ ἀφύπνισις διὰ τοῦ κηρύγματος ἐφ' ὅσον : «*ἡ πίστις εἶναι ἐξ ἀκοῆς*»²⁵. Ὁ ἄνθρωπος, τρομαγμένος ἀπὸ τοὺς ἐλέγχους μιᾶς ἀφύπνισμένης συνειδήσεως, συντετριμμένος ἀπὸ τὰ πάθη του κατὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, αὐτοκαταδικασμένος, ὁδηγεῖται εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίσει εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν προσφορὰν τῆς σωτηρίας. Καὶ τότε ἔρχεται ἡ ἱερατικὴ ὑπηρεσία, ἡ πείρα τοῦ Γολγοθᾶ.

---

²³ Πρὸς Ρωμαίους γ', 23

²⁴ Ἡσαΐου νγ', 4-5

²⁵ Πρὸς Ρωμαίους ι', 17

β . Ὁ πιστός ἀναγνωρίζει, ὅτι ὁ Λυτρωτής : «ἐσταυρώθη δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοί πηγάσῃ τὴν ἄφεσιν» (Μακαρισμός τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς).

§2. Ἡ Εἴσοδος εἰς τὴν σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἀναγεννήσεως.

Ὁ ἁμαρτωλὸς λαμβάνει διὰ τῶν ἁγίων Μυστηρίων τὴν συγχώρησιν διὰ τὴν ἐνοχὴν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἱερατικῆς θυσίας ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἀνακαινίζεται²⁶, μεταμορφώνεται²⁷, ζωοποιεῖται,²⁸ καὶ γεννᾶται ἐκ Θεοῦ.²⁹

Ἀναγέννησις εἶναι λοιπὸν ἡ πραγματικὴ εἴσοδος εἰς τὴν λύτρωσιν.³⁰

Εἶναι τὸ ἀντίτυπον πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Χριστὸς ἔγινε ἄνθρωπος καὶ τὴν μετάδοσιν τῆς ζωῆς Του εἰς ἡμᾶς, τοὺς νεκροὺς τῶν παραπτωμάτων³¹. Μόνον μὲ τοῦτο μποροῦμε ἐμεῖς νὰ γίνωμεν «νέοι ἄνθρωποι»³² καὶ μέλη τοῦ «ἐσχάτου Ἀδάμ».

Ἄλλ' ἡ νέα αὐτὴ γέννησις συνδέεται ἀχώριστα μὲ τὴν ἐπιστροφὴν, δηλαδή, τὴν μετάνοιαν, τὴν ἐπιστροφὴν πρὸς τὸν Θεόν.³³ Ἀναγέννησις εἶναι ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, ἐπιστροφή εἶναι ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἰδίας ἐμπειρίας. Ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει πείραν καὶ τῶν δύο ταυτοχρόνως, ἀλλ' ἡ ἐπιστροφή εἶναι ὁ ὁρὸς διὰ τὴν ἀναγέννησιν, καὶ ἀναγέννησις εἶναι ἡ Θεία ἀπάντησις πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν. Ὁ

---

²⁶ Πρὸς Τίτον γ', 5

²⁷ Ἀ' Πρὸς Κορινθίους ζ', 11

²⁸ Πρὸς Ἐφεσίους β', 5

²⁹ Ἀ' Ἰωάννου γ', 9, δ', 7, ε', 1, 4, Ἰωάννου γ', 8

³⁰ Πρὸς Τίτον γ', 5

³¹ Πρὸς Κολοσσαεῖς α', 27

³² Πρὸς Ἐφεσίους δ' , 24, Πρὸς Κολοσσαεῖς γ', 10

³³ Πράξεων γ', 19, ιε', 19. κς', 18.

ἄνθρωπος εὐθύνεται διὰ τὴν μετάνοιαν, τὴν ἐπιστροφήν του πρὸς τὸν Θεόν· ἀναγέννησις, εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν ἐνεργεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀνταποκρινόμενος στὴν προτροπὴ τοῦ Θεοῦ «μετανοήσατε»- προστακτικὴ!³⁴ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν ἐνεργεῖ ἡ θεία Χάρις. Ὁ ἄνθρωπος «ἀναγεννᾶται».

Ἡ ἐπιστροφή καθ' ἑαυτὴν³⁵ ἔχει δύο ὄψεις, τὴν μετάνοια καὶ τὴν πίστιν.³⁶ Μετάνοια εἶναι ἄρνησις τῆς ἁμαρτίας, πίστις εἶναι ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς θέσεώς μας γιὰ νὰ σταθοῦμε. Ἡ μετάνοια στρέφει πρὸς τὰ ἐντὸς τὸν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ πίστις βλέπει πρὸς τὰ ἄνω, ἡ μετάνοια βλέπει τὴν ἀθλιότητά μας, ἡ πίστις βλέπει τὸν Ἐλευθερωτὴν μας.

Ἄλλ εἰς ὅλα αὐτὰ ἡ ἀρχικὴ στροφή τοῦ ἁμαρτωλοῦ πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι μία πράξις ποὺ γίνεται μία φορὰ γιὰ πάντα. Ὅλες οἱ ἐπιστροφές οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ἦσαν αἰφνίδιες καὶ βασικές. Ὁ ἄνθρωπος «μετέβη»³⁷ ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἔτσι γνωρίζει ἓνα «ποτέ» (κάποτε) καὶ ἓνα «τώρα».³⁸ Αὐτὴ ἡ στροφή προβάλλεται εἰς τὸ ἀρχικὸν Χριστιανικὸν βάπτισμα, συνεπεία τοῦ ὁποίου ἔχει ἀποθάνει ὁ ἁμαρτωλὸς μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχει ἀναστηθῇ πάλιν δι' Αὐτοῦ καὶ μετ' Αὐτοῦ : «ὕμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ»³⁹ κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο.

Ἡ μετάνοια⁴⁰ εἶναι μία σύνθετη ἐνέργεια, ποὺ ἐκδηλώνεται σὲ τρία στάδια ἀ . μέ τὴν σ υ ν α ί σ θ η σ ι ν, τὴν γνῶσιν τῆς ἁμαρτίας, β . ἀπὸ τὰ α ἰ σ θ ῆ μ α τ α - πόνου καὶ θλίψεως γιὰ τίς ἁμαρτίες, ὅπως

---

³⁴ Πράξεων γ', 19

³⁵ Ἀ Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α', 9

³⁶ Μάρκου α', 15

³⁷ Ἰωάννου ε', 24

³⁸ Πρὸς Ἐφεσίους β' , 2, 11, 13

³⁹ Πρὸς Ρωμαίους ζ', 1-11

⁴⁰ Ματθαίου γ', 2, Πράξ. ιζ', 30

ἐκφράζεται στους Ψαλμούς τῆς μετανοίας εἰς τὴν θ έ λ η σ ι ν - μεταβολὴν τῆς σκέψεως καὶ στροφὴν πρὸς νέαν κατεύθυνσιν. Γενικῶς εἶναι μία ἐνδοσκόπησις, μία ἀπόγνωσις ὡς πρὸς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀνθρώπου, μία ἀπάρνησις κάθε αὐτολυτρώσεως.⁴¹

Ἄλλα καὶ ἡ πίστις εἶναι μία τριπλῇ ἐνέργεια ἀποτελουμένη ἀπό;
ἀ . τὴν σ υ ν α ί σ θ η σ ι ν -ὅταν κανεὶς εἶναι πεπεισμένος περὶ τῆς τελείας λυτρώσεως ποὺ ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ Θεοῦ

β . τὰ α ί σ θ ή μ α τ α -ἐμπιστοσύνης καὶ ἐλπίδος περὶ τῆς σωτηρίου ἀγάπης τοῦ Θεοῦ «οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον»⁴². Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξυμνεῖ τὴν ἀγάπη τοῦ πιστοῦ πρὸς τὸν Λυτρωτὴν

γ . τὴν θ έ λ η σ ι ν- ἀφοσίωσιν εἰς τὸν προσωπικὸν Σωτῆρα.

Ἔτσι ἡ πίστις εἶναι τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ σφίγγει τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῶν αἰσθημάτων οὔτε ὁ βασανισμὸς τοῦ ἐγώ, οὔτε ἡ ἐξιλέωσις τῆς ἐνοχῆς, ἀλλὰ ἡ πίστις εἶναι μία προσωπικὴ σχέσις μὲ τὸν Χριστὸν, μία συνειδητὴ ἀποδοχὴ τῆς χάριτός Του, καὶ μία εὐλογημένη ζωὴ μὲ τὴν Κεφαλὴν. Ἡ μετάνοια εἶναι πείνα, ἡ πίστις εἶναι τὸ ἀνοικτὸ στόμα, ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωντανὴ τροφή.⁴³ Ἡ Πίστις πειραματίζεται τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ τώρα καὶ ἐδῶ: εἶναι ἀκόμη καὶ σήμερον ἓνα σταθερὸν στήριγμα γιὰ τὴν αἰωνιότητα, καὶ ὡς ἐκ τούτου γίνεται μία «ἀφ' ἑαυτῆς ἀπόδειξις πραγμάτων μὴ βλεπομένων».⁴⁴

Μόνον ὅταν ὑπάρχουν ὅλα αὐτὰ μπορεῖ νὰ ἀρχίσει ἡ ἐμπειρία τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος τοῦ Χριστοῦ:

---

⁴¹ Πρὸς Ρωμαίους ζ', 24

⁴² Ἰωάννου γ', 16

⁴³ Ἰωάννου ζ', 54, 55

⁴⁴ Πρὸς Ἑβραίους ια', 1

§3. Διατήρησις καὶ Πρόοδος εἰς τὴν Σωτηρίαν, δηλαδή, εἰς τὸν ἁγιασμόν.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος «ἀνεγνωρίσθη δίκαιος (δικαιωμένος) δὲν εἶναι ἀκόμη «τέλειος εἰς τὴν δικαιοσύνην» ἐν τῇ πράξει. Οἱ «ἅγιοι» πρέπει νὰ γίνουν «ἡγιασμένοι».⁴⁵ Ἡ χάρις θὰ «βασιλεύσῃ κατὰ τρόπον βασιλικόν».⁴⁶ Ἡ νέα φύσις, ἐμφυτευθεῖσα ἐν τῷ τοῦ πιστοῦ διὰ τῆς ἀναγεννήσεώς του, θὰ εἶναι ἡ ἀφετηρία ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ νέα ζωὴ θὰ κατακτήσῃ ὁλόκληρον τὸν ἄνθρωπον. Ἔτσι μόνον μπορεῖ ὁ Λυτρωτὴς νὰ κάμει τελείαν τὴν μεταμόρφωσιν.

«ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων»⁴⁷.

Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ψυχῶν ποὺ ἔχουν τὴν ἐμπειρίαν τῆς σωτηρίου αὐτῆς προόδου εὐρίσκονται ἀναγεγραμμένα εἰς «τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου»⁴⁸. Εἶναι:

ἄνθρωποι π ρ ο γ ν ω ρ ι σ μ έ ν ο ι -διότι τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ὑπάρχει ἀπὸ καταβολῆς κόσμου⁴⁹, ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης

ἄνθρωποι ἡ γ ο ρ α σ μ έ ν ο ι μ έ αἷμα, ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος «ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινὰ ἐστὶ τοῦ Θεοῦ»⁵⁰ -διότι εἶναι τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου⁵¹. Σ' αὐτές τίς ψυχές ἔχουν δοθεῖ τὰ ἐπίζηλα ὀνόματα, ὅτι εἶναι :

---

⁴⁵ Ἀ Πρὸς Θεσσαλονικεῖς ε', 23

⁴⁶ Πρὸς Ρωμαίους ε', 21

⁴⁷ Πρὸς Ἑβραίους ιβ', 23

⁴⁸ Ἀποκαλύψεως ιγ', 8

⁴⁹ Ἀποκαλύψεως ιγ', 8, ιζ' , 8

⁵⁰ Ἀ Πρὸς Κορινθίους στ', 20

⁵¹ Ἀποκαλύψεως κα', 27

ἄνθρωποι ἀναγεννημένοι⁵², ὅπως ὁ Κύριος ἀπεκάλυψε στὸν Νικόδημο⁵³

ἄνθρωποι μακάριοι- διότι τὰ ὀνόματά των εἶναι ἐν οὐρανοῖς⁵⁴

ἄνθρωποι ἅγιοι- διότι ὅλοι οἱ γεγραμμένοι ἐκεῖ θὰ ὀνομασθοῦν «ἅγιοι»⁵⁵, ἐφόσον ἐπ' αὐτῶν δέν ἔχει ἐξουσίαν ὁ θάνατος

ἄνθρωποι χαρούμενοι μάρτυρες- διότι ἀψηφοῦν ἀκόμη καὶ τὸν Ἀντίχριστον⁵⁶

ἄνθρωποι νικηφόροι- διότι εἶναι νικηταὶ⁵⁷ «καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου»⁵⁸

ἄνθρωποι δοξασμένοι- διότι εἰσέρχονται εἰς τὴν ἐπουράνιον πόλιν⁵⁹

---

⁵² Ἀποκαλύψεως κ', 15

⁵³ Ἰωάννου γ', 1-9

⁵⁴ Λουκᾶ ι', 20

⁵⁵ Ἡσαΐου δ', 3

⁵⁶ Ἀποκαλύψεως ιγ', 8, ιζ', 8, Φιλ. δ', 3

⁵⁷ Ἀποκαλύψεως γ', 5, Δανιήλ ιβ', 1

⁵⁸ Ἀποκαλύψεως ιβ', 11

⁵⁹ Ἀποκαλύψεως κα', 27, Ἁ Πέτρου β', 1, Ἀποκαλύψεως ε', 9 καὶ ιδ', 3

Μέρος Δεύτερο.

Προχωρούμε στο δεύτερο μέρος της ποιμαντορικής Έγκυκλίου μας.

Όλη η ιεραποστολική εργασία που επιτελείται στην Ίερά Μητρόπολή μας εξετάζεται σέ τρεις άξονες:

- Α . Έκκλησιαστική Διοίκηση
- Β . Ποιμαντική καί Πνευματική Διακονία
- Γ . Φιλανθρωπία - Κοινωνική προσφορά.

Α . Ἐκκλησιαστική Διοίκηση.

Ἡ Ἐνορία

Πολύ σοφά ἔχουν διαιρεθεῖ οἱ Ἐπαρχίες τῶν Μητροπόλεων καί τῶν Ἐπισκοπῶν σέ μικρότερες κοινότητες πιστῶν πού λέγονται Ἐνορίες.

Τήν διοίκηση καί διαχείριση τῶν Ἐνοριῶν ρυθμίζουν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ ἐκάστοτε ισχύοντες Νόμοι τῆς Πολιτείας.

Θεολογικῶς καί Ἐκκλησιολογικῶς ἐκάστη Ἐνορία ἀνεξαρτήτως μελῶν ἀποτελεῖ πλήρη Ἐκκλησία.

Μόνο ὁ καταμερισμός κάθε ἐργασίας εἶναι δυνατόν νά δώσει ἄνεση καί εὐχέρεια ἀλλά καί πρακτικότητα στήν διεξαγωγή της. Τό ἴδιο ἰσχύει φυσικά καί γιά τήν σοβαρότατη καί ὑπευθυνότατη ἐργασία τῆς διαποιμάνσεως τῶν Χριστιανῶν πού συγκροτοῦν τίς τοπικές Ἐκκλησίες ἐπί κεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶναι οἱ Ἐπίσκοποι (Πατριάρχες, Ἀρχιεπίσκοποι, Μητροπολίτες, κ.λπ.).

Στίς Ἐνορίες οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ κατ' ἐξοχήν ἀποκλειστικοί Ποιμένες διαθέτουν, ὡς ἄμεσα ἐκτελεστικά ὄργανα, τούς Πρεσβυτέρους, (Ἱερεῖς), πού βοηθοῦνται ἀπό τούς Διακόνους. Οἱ Πρεσβύτεροι, ἐπομένως εἶναι οἱ ἄμεσοι πνευματικοί Ἡγέτες καί Ποιμένες τῶν Χριστιανῶν, πού ἀνήκουν στήν Ἐνορία τους. Καί πολύ ὀρθά. Διότι εἶναι τελείως ἀδύνατον νά ἔλθει ὁ Ἐπίσκοπος σέ ἄμεση ἐπικοινωνία μέ τίς χιλιάδες τῶν πιστῶν, πού

ἀνήκουν στήν Ἐπαρχία του, καί μάλιστα μέ κάθε ἓνα ἀπό αὐτούς ἀτομικά, ὅπως ἐπιβάλλει τό πραγματικό χρέος τῆς ἀληθινῆς πνευματικῆς Ποιμαντορίας. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ δίδων τίς κατευθύνσεις καί τίς ἐντολές, αὐτός πού ἀσκεῖ τήν ἐπίβλεψη καί τόν συντονισμό, αὐτός πού ἔχει τήν ἀνώτατη διοικητική καί πειθαρχική ἐξουσία στήν Ἐπαρχία του, ἀλλά καί τό ἔργο στίς λεπτομέρειες τό ἐμπιστεύεται στούς Πρεσβυτέρους πού αὐτός καθιστᾷ Ἐφημερίους τῶν Ἐνοριῶν στίς ὁποῖες διαιρεῖται ἡ Ἐπαρχία του.

Μέ κέντρο πάντοτε τόν Ἱερό Ναό καί τήν θεία λατρεία πού τελεῖται σ'αὐτόν ὁ Ἐφημέριος κάθε Ἐνορίας μέ τήν ἐντολή καί τήν εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου του, καί μέ τήν πνευματική ἐξουσία καί δύναμη πού ἔχει ἀπό τήν χειροτονία του μεριμνᾷ καί ἐργάζεται γιά τήν σωτηρία καί τήν κατά Χριστόν προαγωγή τῶν Ἐνοριτῶν του. Δικαιοῦται στό ἔργο του αὐτό νά ἔχει βοηθοὺς καί συμπαραστάτες καί ὅλους τοὺς φωτισμένους καί καλοπροαιρέτους πιστοὺς πού βρίσκονται στήν Ἐνορία του διότι καί αὐτοί πρέπει νά ἐνδιαφέρονται γιά τήν πνευματική ἀνάπτυξη καί πρόοδο ὅλης τῆς Ἐνορίας.

Εἶναι φανερό ὅτι ἂν ἔχουμε μία τέτοια ἀνάπτυξη καί πρόοδο σέ κάθε Ἐνορία μιᾶς Ἐπαρχίας κατ' ἀνάγκη θά ἔχουμε τήν ἴδια ἀνάπτυξη καί πρόοδο σέ ὁλόκληρη τήν Ἐπαρχία, πού ἀποτελεῖται ἀπό τίς Ἐνορίες. Πολλές τέτοιες Ἐπαρχίες ἀποτελοῦν τήν Ἐκκλησία ἐνός τόπου.

Ἄν θέλουμε λοιπόν νά προάγεται ἡ πνευματική κατάσταση σ' ἓνα τόπο ὅπως ἡ Ἑλλάδα γιά παράδειγμα, εἶναι ἀνάγκη νά ἐνδιαφερθοῦμε γιά τήν πνευματική προαγωγή τῶν Ἐνοριῶν πού συγκροτοῦν τίς διάφορες Ἐπαρχίες. Διότι ἡ πρόοδος τῶν Ἐνοριῶν συγκροτεῖ τήν πρόοδο τῶν Ἐπαρχιῶν. Ἀλλά αὐτό δέν ἔχει γίνει ἀκόμη τελείως ἀντιληπτό ἀπό τοὺς Χριστιανούς, πού ἀποτελοῦν τίς διάφορες ἐπὶ μέρους Ἐνορίες. Καί

γι' αυτό καί αυτοί ακόμη οι περισσότεροι φωτισμένοι θρησκευτικῶς δέν δεικνύουν τόσο ενδιαφέρον γιά τήν Ἑνορία τους. Συμβαίνει μάλιστα πολλές φορές οἱ φωτισμένοι Χριστιανοί καί νά ἀδιαφοροῦν τελείως γιά τήν Ἑνορία τους καί οὐσιαστικά νά τήν ἐγκαταλείπουν ακόμη. Ἐπαναπαύονται στό ὅτι οἱ ἴδιοι βρίσκουν τήν θρησκευτική τους ἱκανοποίηση ἄλλοῦ, χωρίς νά συναισθάνωνται τήν ὑποχρέωση πού ἔχουν νά στηρίξουν τούς ἀδελφούς τους καί νά συμβάλλουν στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τους, ὄχι ἀπλά ἀφηρημένα καί γενικά, ἀλλά στήν συγκεκριμένη περίπτωση τῆς ἀναπτύξεως τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς μέσα στόν συγκεκριμένο χῶρο Ἑνορίας στήν ὁποία ἀνήκει ὁ καθένας.

Δέν θά σήμαινε βέβαια τοῦτο, ὅτι θά ἐγκατέλειπαν τίς ἄλλες ἐπίσης σύμφωνες πρός τό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπό τίς εὐλογίες της ὑφιστάμενες καί ἐνεργοῦσες πηγές τίς θρησκευτικῆς τους οἰκοδομῆς. Ἀλλά ἀπλούστατα τίς πνευματικές δυνάμεις τίς ὁποῖες τυχόν λαμβάνουν ἀπό τίς πηγές αὐτές ὀφείλουν νά τίς χρησιμοποιοῦν γιά τό καλό τῆς Ἑνορίας τους, τῆς ὁποίας πρέπει νά ἀποτελοῦν πνευματικά στελέχη πού θά προσφέρουν πρόθυμα τίς ὑπηρεσίες τους στόν ὑπεύθυνο πνευματικό Ποιμένα, τόν Ἐφημέριό τους. Καί τοῦτο μέ πνεῦμα υἱικῆς στοργῆς καί χριστιανικῆς ταπεινώσεως ὅπως ἀρμόζει στούς ἀληθινούς πιστούς τοῦ Εὐαγγελίου πού ὀφείλουν νά εἶναι ταυτοχρόνως καί ἐργάτες αὐτοῦ στό μέτρο βεβαίως τῶν δυνάμεων καί τῶν προσόντων τῶν «ταλάντων» πού τούς ἔχει χαρίσει ὁ Θεός.

Ὅπου γίνεται αὐτό ἐκεῖ εἶναι ὀλοφάνερη καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη νά γενικευθεῖ αὐτό, ἀφοῦ βεβαίως γενικευθεῖ καί ἡ ἰδέα περί τῆς σημασίας πού ἔχει ἡ Ἑνορία, ὄχι ἀπλά ὡς διοικητική μονάδα καί διαχειριστικό κέντρο, ὅπως τόν βλέπουν οἱ Ἑνοριακοί νόμοι ἀλλά ὡς ὀργανικό κύτταρο τῆς ὅλης Ἐκκλησίας ἀπό τήν κατάσταση τοῦ

ὁποίου ἐξαρτᾶται καί ἡ πνευματικὴ ὑγεία ὁλόκληρου τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Ὁ Ποιμένας

Ὁ Ποιμένας ὀφείλει νὰ προΐσταται τῆς Ἑνορίας ἀσκώντας τὰ διοικητικὰ καθήκοντά του γιὰ τὴν προαγωγή καὶ προκοπὴ τῆς Ἑνορίας, σύμφωνα μὲ τὸ πολίτευμα καὶ τὸ ἥθος τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν πνευματικότητά Της, τὶς ἰσχύουσες διατάξεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ τὶς ὁδηγίες μας ποὺ κατὰ καιροὺς ἔχουν δοθεῖ καὶ δίδονται.

Ἡ ἄσκηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ἀπαιτεῖ·

1. Τὴν ἄμεση συνεργασία τῶν Ποιμένων μὲ τὸν Ἐπίσκοπό τους καὶ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν ποὺ ἐκάστοτε δίδονται.

Τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐπισκοποκεντρικὸ καὶ διασώζει τὴν ἐνότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικῶς τὸν λθ' Ἀποστολικὸ Κανόνα ποὺ ὀρίζει ὅτι οἱ Κληρικοὶ οὐδὲν ἐπιτελοῦν ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου τους. Σ' αὐτὸν εἶναι ἐμπιστευμένος ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ.

«Οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι, ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν ἐπιτελείωσαν. Αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ πεπιστευμένος τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν λόγον ἀπαιτηθησόμενος».

Τὰ ἴδια μὲ αὐτὸν τὸν ἱερὸ Κανόνα ὀρίζουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἱεροὶ Κανόνες.

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ἀναφέρουμε καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἀποστολικοῦ πατέρα ἁγίου Ἰγνατίου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ θεοφόρου ποὺ ἀπὸ τὴν πολὺ ἀρχαιότητα θέτει τὶς ἀρχές ποὺ διέπουν καὶ διαμορφώνουν τὸ

πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας ὅτι χωρὶς τὴν γνώμη καὶ τὴν ἄδεια τοῦ Ἐπισκόπου οὐδεὶς δύναται νὰ πράττει καὶ νὰ ἐνεργεῖ κάποιο ἔργο ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἀνήκουν στὴν Ἐκκλησία, οὔτε θεία Λειτουργία, οὔτε τὰ λοιπὰ ἅγια Μυστήρια, οὔτε Φιλανθρωπία. Μάλιστα δὲ προχωρεῖ καὶ λέει ὅτι γνήσια θεωρεῖται μόνο ἡ θεία Εὐχαριστία ποὺ ἐπιτελεῖται ἀπὸ ἐκεῖνον ἢ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Πρεσβύτερο στὸν ὁποῖο ἐκεῖνος (δηλαδή ὁ Ἐπίσκοπος) θὰ ἐπιτρέψει. Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ τηρεῖται μὲ τὴν ἀναφορὰ τοῦ ὀνόματός του στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες καὶ τὴν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας ἐπὶ ἀγίας τραπέζης ἐγκαινιασμένης ἀπὸ ἐκεῖνον. Αὐτὴ τὴν ἀρχὴ καλύπτει καὶ ἐξυπηρετεῖ τὸ ἱερὸ Ἀντιμῆσιο.

«Μηδεὶς χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου τι πρᾶστέτω τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγείσθω, ἡ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον οὔσα, ἡ ᾧ ἂν αὐτὸς ἐπιτρέψῃ. ὅπου ἂν φανῇ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω· ὥσπερ ὅπου ἂν ᾗ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. οὐκ ἐξόν ἐστὶν χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν οὔτε ἀγάπην ποιεῖν· ἀλλ' ὁ ἂν ἐκεῖνος δοκιμάσῃ, τοῦτο καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον, ἵνα ἀσφαλὲς ᾗ καὶ βέβαιον πᾶν ὃ πράσσεται» (Ἰγνατίου, Σμυρναίους, § VIII ΒΕΠΕΣ τ. 2, σελ. 281).

Σύμφωνα μὲ αὐτὰ ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι τὸ κέντρο τῆς ζωῆς τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὴν συνεργασία τῶν Πρεσβυτέρων μεταξὺ τους.

Ὅλα τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτοῦν ὁμόνοια, συνεργασία καὶ ἀγάπη μεταξὺ τῶν ἐργατῶν στό «γεώργιον τοῦ Θεοῦ» (πρὸς Κορινθίους Α' γ' 16).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θέτει τὶς ἀρχὲς τῆς διακονίας στὴν Ἐκκλησία, ἀ . ὅτι τὰ πάντα ἐνεργεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα (πρὸς Κορινθίους Β' ιβ' 6),

β . ὅτι ὅλοι ἀποτελοῦμε ἓνα σῶμα (πρὸς Κορινθίους Α΄ β΄ 12-27), ὅτι σὲ αὐτὸ τὸ σῶμα διακρίνονται διακονήματα καὶ χαρίσματα (πρὸς Κορινθίους Α΄ β΄ 28-31),

γ . ὅτι ὅλους ἐνώνουν πνευματικοὶ δεσμοί (πρὸς Ἐφεσίους δ΄ 1-7) καὶ

δ . ὅτι ὅλοι ὅσοι ἐργάζονται στὴν Ἐκκλησία εἶναι συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ὁ Θεὸς αὐξάνει τὴν Ἐκκλησία (πρὸς Κορινθίους Α΄ γ΄ 5-8).

3. Τὴν συνεργασία τῶν Πρεσβυτέρων μὲ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους ἢ Ἐπιτρόπους καὶ τοὺς λοιποὺς Συνεργάτες τῆς Ἑνορίας.

Ὅλοι οἱ Συνεργάτες τῆς Ἑνορίας καὶ κυρίως οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Σύμβουλοι ἢ Ἐπίτροποι ὀφείλουν νὰ ἐργάζονται γιὰ τὴν δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ χωρὶς ἐγωϊσμοὺς καὶ ἰδιοτέλειες, νὰ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά τους μὲ εὐσυνειδησία, προθυμία καὶ σεβασμὸ πρὸς ὅλους. Γιὰ αὐτὸ χρειάζονται ἐνημέρωση γιὰ νὰ ἀσκήσουν τὰ καθήκοντά τους, χρειάζονται μία μικρὴ ἐκπαίδευση γιὰ τὸν τρόπο ἀσκήσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων τους. Γιὰ αὐτὰ διαλαμβάνει ὁ ὑπὲρ ἀριθμὸν 8/1979 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν» καὶ οἱ ὑπὲρ ἀριθμὸν 44 (Φ.1/3/1448) 9.12.2004, 75 (Φ.1/3/1234) 30.11.2007, 106 (Φ.1/3/1400) 29.11.2010, 136 (Φ.1/3/1167) 26.11.2013, 169 (Φ.1/3/958) 21.11.2016 καὶ 213 (Φ.1/3/875) 22.11.2019 Ἐγκύκλιοί μας μὲ τὶς ὁποῖες ὑποδεικνύουμε τὰ δέοντα.

Σχετικὲς πληροφορίες καὶ ὁδηγίες περιλαμβάνει καὶ τὸ τευχίδιο ποὺ ἐξέδωσε ὁ κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.) «Ἐγκόλπιο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐπιτρόπου».

Ἡ θητεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων εἶναι τριετὴς ἀρχομένη τὴν 1.1.2020 καὶ θὰ λήξει τὴν 31.12.2022.

4. Τὴν ἀρμονικὴ συνεργασία τῶν Ἑρανικῶν Ἐπιτροπῶν μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια. Ἵδετε τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 38 (Φ.1/3/1274) 2.11.2004 Ἐγκύκλιό μας καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμοὺς 774/393/9.3.1984 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν τήρηση καὶ θεώρηση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη τῶν προβλεπομένων βιβλίων τῆς Ἑνορίας, ὡς ἀναφέρονται στὶς ὑπ' ἀριθμὸ 6 (Φ. 1/3/664) 22.11.2000 καὶ 39 (Φ. 1/3/1275) 2.11.2004 Ἐγκυκλίους μας καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ. 1/4/1213/ 23.12.2003, Φ.1/4/1453/28.11.2006 καὶ Φ.1/4/1264/7.12.2007 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

Ὑπενθυμίζουμε, ὅτι στὸ τέλος κάθε ἔτους, προσκομίζονται τὰ τηρούμενα βιβλία στὶς Ἑνορίες γιὰ νὰ κλείσουν στὴν Πρωτοσυγκελλία.

6. Ὑπενθυμίζουμε, ὅτι μὲ τὸν Ν. 2672 (Φ.Ε.Κ. τ. ἀ 290/28.12.1998) εἰσήχθηκε ἡ διακίνηση ἐγγράφων μεταξὺ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου ἠλεκτρονικά. Τὸ ἄρθρο 14 τοῦ Νόμου αὐτοῦ προβλέπει τὶς διατάξεις καὶ τὶς προϋποθέσεις.

Μὲ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν Φ.1/4/869/30.9.2014 καὶ Φ.1/4/448/18.5.2015 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας κοινοποιήσαμε τὴν ὑπ' ἀριθμὸν ΔΙΑΔΠ/Φ.Α. 2.3/21119/1.9.2014 Ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Διοικητικῆς Μεταρρύθμισης καὶ Ἡλεκτρονικῆς Διακυβέρνησης ποὺ ἀφορᾷ στὰ ἔγγραφα ποὺ γίνονται δεκτά ἀπὸ τὸ Δημόσιο.

7. Για τήν τήρηση τῶν κανόνων καὶ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς Ἑνορίας διαλαμβάνουν οἱ Ἐγκύκλιοί μας γιὰ τήν σύνταξη τῶν Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν καθὼς καὶ τὰ Ἐγκύκλια Σημειώματά μας γιὰ τὸ διοικητικὸ καὶ τὸ διαχειριστικὸ θέμα.

Σημειώνουμε τὰ βασικὰ κείμενα ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, ὥστε νὰ γνωρίζετε ποὺ πρέπει νὰ καταφύγετε γιὰ νὰ ἐνημερωθεῖτε σὲ προκύπτοντα ἐρωτήματα.

ά . Νόμος 590/1977 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 146/26.5.1977)

«Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β΄ . Κανονισμοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

263/2014 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 272/29.12.2014) «Περὶ Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων».

8/1979 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 1/5.01.1980) «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἑνοριῶν».

305/2018 (Φ.Ε.Κ. τ. Α΄ 153/22.08.2018) «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων».

* * * * *

Β΄ . Ἡ ποιμαντικὴ καὶ πνευματικὴ διακονία
κατὰ τήν ἱεραποστολικήν περίοδο 2021 – 22.

Ἡ Ποιμαντικὴ διακονία ἀναπτύσσεται σὲ εἴκοσι (20) Τομεῖς :

1. ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ -

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ - ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ

Υπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος.

Ἐκεῖνο γιά τό ὁποῖο δικαιούται ἀσφαλῶς νά καυχᾶται ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ θεία Λατρεία της. Καμμία ἄλλη Ἐκκλησία δέν ἔχει τόν λατρευτικό πλοῦτο τῆς Ὁρθοδοξίας, πού ἀποτελεῖ ταυτόχρονα καί τήν δόξα της. Εἶναι θησαυρός ἀμυθήτου ἀξίας, πραγματικό διδασκαλεῖο θεϊκῆς μυσταγωγίας, ἐνσάρκωση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόπος μυστηρίου καί «βαλανεῖον γάρ ἐστίν ἡ Ἡ Ἐκκλησία πνευματικόν» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Υπόμνημα εἰς τήν Πρός Κορινθίους Β΄ ἐπιστολήν εἰς ὁμιλίας Α΄* , (Ὁμιλία ΙΕ΄ , *Περί ἀρχῆς πνευματικῆς, καί κοσμικῆς, καί τῆς τῶν ἀρχομένων ὑποταγῆς, καί τῆς τούτων ἐπιμελείας*) PG 61, 510) κατά τήν χαρακτηριστική ἔκφραση τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ἡ πλούσια καί παλμώδης Λατρεία μας εἶναι ἡ ἀναπνοή τῆς Ἐκκλησίας μας. Τό ὁμολογοῦν καί τό ἀναγνωρίζουν καί ἑτερόδοξοι ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι τόν ἀνεκτίμητο τοῦτο θησαυρό θεωροῦν ὡς μοναδική εὐκαιρία, κατά τήν ὁποία τό προσωρινό συναντᾶται μέ τό αἰώνιο, ἡ γῆ μέ τόν οὐρανό, ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Θεό. Πράγματι, ἡ ὅλη ἀτμόσφαιρα τῆς ὀρθοδόξου Λατρείας καθίσταται «ὄχημα τῆς πνευματικῆς θρησκευτικῆς ἐμπειρίας» πού καθιστᾷ τόν ἄνθρωπον «*θείας κοινωνόν φύσεως*» (Β΄ Πέτρου α΄ , 4). Ὁ ὀρθόδοξος ναός, κατά τόν μέγα Χρυσόστομο, «*ἀνίστησι τό φρόνημα καί οὐκ ἀφήσει μεμνησθαι τῶν παρόντων, μεθίστησιν ἀπό γῆς εἰς οὐρανόν*» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Ἐπιτίμησις κατά τῶν ἀπολειφθέντων, παραίνεσις πρός*

τούς παρόντας, εἰς τό κήδεσθαι τῶν ἀδελφῶν, καί εἰς τό προοίμιον τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, «Παῦλος κλητός», καί περί ταπεινοφροσύνης, PG 51,145). Ἀποβαίνει ἐργαστήριο ψυχικῆς καλλιεργείας καί τόπος γαληνεύσεως χαρακτήρων, μεταποιουμένης τῆς ψυχῆς εἰς Ναό τοῦ Κυρίου ἁγίον. Εἶναι ἡ μεγάλη, ἡ ἀναντικατάστατη προσφορά τῆς μητρός μας Ἐκκλησίας στήν πνευματική μας πορείαν.

Στίς ἡμέρες μας παρατηρεῖται ἓνα ζωηρό ἐνδιαφέρον τῶν ἐτεροδόξων γιά τήν γνωριμία τοῦ ὀρθοδόξου λατρευτικοῦ μας θησαυροῦ καί μία ἰσχυρή τάση ἐπιστροφῆς πρὸς τήν λατρευτική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία μόνη αὐτή «διετήρησε τό λειτουργικόν πνεῦμα τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας» ὡς ὁμολογεῖ ὁ Rousseau (Histoire du Mouvement Liturgique Paris 1945, σ. 188). Ἀλλά καί στούς κόλπους τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας μας ἐκδηλώνεται ἓνα ζωηρό ἐνδιαφέρον γιά τήν Λατρεία μας, ἓνα παλινδρομικό κύμα «ἐπὶ τᾷς πηγάς» πού μορφοποιεῖται ὡς αἶτημα γιά μία λειτουργική ἀναγέννηση.

Ἡ Ἐκκλησία μας θέλησε νά παραμείνει πιστή βεβαίως ὄχι μόνο στό ὕψιστον λειτουργικό ἰδεῶδες τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ἀλλά καί στόν μέγα σκοπό τῆς θείας Λατρείας, πολλές πολλαπλῶς καταβαλοῦσα προσπάθειες πρὸς διατήρηση αὐτοῦ ἀναλλοιώτου σέ ὅλη τήν ἱστορική πορεία της.

Ὡς γνωστόν σκοπός τῆς θείας Λατρείας εἶναι νά φέρει σέ ἐπαφή τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό. Μέσα στήν κατανυκτική καί μεγαλειώδη ἀτμόσφαιρα, τήν ὁποία δημιουργεῖ ἡ ὀρθόδοξος μυσταγωγία τῆς θείας Λατρείας τοῦ Θεοῦ, ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου μεταρσιοῦται καί μετέωρος πτερουγίζει πρός τούς αἰθέρες, ἐμβατεύουσα στοῦ Θεοῦ τά ἀπροσπέλαστα μυστήρια, Μέσω τῆς ὀρθοδόξου θείας Λατρείας, τῆς τόσο πλούσιας σέ παραστάσεις καί σέ δημιουργία εὐλαβῶν συναισθημάτων μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ἐκδιπλώνεται πρό τῶν ὀφθαλμῶν μας τό μέγα μυστήριο τοῦ Θεοῦ καί γινόμεθα μέτοχοι τῆς ὠραιότητας ἐκείνης πού μόνο ἡ γλῶσσα τῆς ψυχῆς δύναται νά περιγράψει.

Ὅμως δέν ἐπιτυγχάνεται πάντοτε ὁ θεῖος αὐτός σκοπός τῆς θείας Λατρείας. Στοιχεῖα ξένα καί ἄγνωστα, ἐν πολλοῖς, πρός τήν πραγματική, τήν ἐν πνεύματι λατρεία τοῦ Θεοῦ, ὑπεισῆλθαν μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου καί ἐνόθευσαν τήν ἀπλότητα καί γνησιότητά της, ἐπὶ πλέον δέ τήν ἀπεξένωσαν ἀπό τήν οὐσία της πού ζωοποιεῖ τίς ψυχές καί ἐνδυναμώνει τά πνεύματα, ἐνῶ παραλλήλως τήν ἔκαμαν νά προσκολληθεῖ σέ ξηρούς τύπους, πού δέν ζωογονοῦν, ἀλλά «ἀποκτείνουν». Τῆς λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως ἔργον εἶναι νά ἀποκαθάρει τήν λατρεία ἀπό τά ξένα της στοιχεῖα, τά περιττά καί παρέμβλητα, καί νά τήν παρουσιάσει ὅπως πρέπει νά εἶναι, καθιστώντας την ἱκανή πλέον καί στούς δικούς μας καιρούς νά ὑπηρετήσῃ τούς μεγάλους σκοπούς της.

Στήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τούτου πολλοί ἀσφαλῶς παράγοντες δύνανται νά συμβάλουν. Θά χρειασθεῖ τήν πρωτοβουλία νά ἀναλάβει ἡ Ἐκκλησία μέ τούς λειτουργούς της. Ἐπειτα ἴσως ἀκολουθήσει κάποια διόρθωση τῶν λειτουργικῶν μας βιβλίων. Ἀκόμη κάποια ἐπιστημονική θεολογική ἐπεξεργασία τῶν κειμένων. Καί μία προσπάθεια πρὸς ἐπίτευξη ὁμοιομορφίας, τουλάχιστον μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ά . Θ ε ί α   Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α

Ἡ θεία Λατρεία εἶναι τὸ κέντρο καὶ ἡ κορυφή τῆς «ἐν Χριστῷ» ζωῆς τῆς Ἐνορίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν. Κέντρο τῆς θείας Λατρείας εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. Οἱ πιστοὶ τρέφονται ἀπὸ τὴν τράπεζα τοῦ Κυρίου καὶ ἀγιάζονται μὲ τὰ Ἅγια Μυστήρια.

ά . Τὸ πρόγραμμα θείας λατρείας τῶν Ἐνοριῶν μας προβλέπει νὰ τελεῖται θεία Λειτουργία·

Κάθε Σάββατο καὶ κάθε Κυριακή.

Τὶς σημειούμενες στὸ Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο τοῦ ἔτους ἑορτές.

(Δεσποτικές, Θεομητορικές, Ἀγίων)

Καθημερινὰ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου ἕως 25 Δεκεμβρίου.

(Σαρανταλείτουργο)

Κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν Πανελληνίων Ἐξετάσεων Εἰσαγωγῆς τῶν μαθητῶν στὶς Σχολές τῆς Τριτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης.

Καθημερινά από 1-15 Αύγουστου.

Τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ κάθε Τετάρτῃ τελεῖται ἑσπερινή Προηγιασμένη καὶ κάθε Παρασκευὴ πρωΐνῃ.

β . Ἱε ρ έ ς Ἀ κ ο λ ο υ θ ί ε ς

β . Καθημερινὰ στοὺς Ἑνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τελοῦνται οἱ Ἑνδιάτακτες Ἱερές Ἀκολουθίες σύμφωνα μὲ τὸ Ὡρολόγιο Πρόγραμμα.

Οἱ Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ προσέρχονται στὸν Ἱερὸ Ναὸ καθημερινά, ἀνεξάρτητα τοῦ ἂν ἔχουν ἑφημερία, ἐκτὸς καὶ ἂν βρίσκονται σὲ διατεταγμένη ὑπηρεσία.

Ὁ Ἐφημέριος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Συνεφημερίους του, τελεῖ τὶς ἐνδιάτακτες Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὶς θεῖες Λειτουργίες τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν, τελεῖται Ἱερατικὸ Συλλεΐτουργο.

Ὁ Ἐφημέριος ὑποχρεοῦται νὰ βρίσκεται στὸν Ἱερὸ Ναὸ τὸ πρωῒ ἕως τὴν 12ῃ ὥρᾳ καὶ τὸ ἀπόγευμα μία ὥρᾳ πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἔχουμε συστήσει νὰ προσέρχονται καὶ νὰ συμμετέχουν ὅλοι τῶν Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Διάκονοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας στὶς ἐνοριακὲς πανηγύρεις καὶ τὶς λοιπὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ . Ἱ ε ρ ά Μ υ σ τ ή ρ ι α

Ἰδιαίτερη μέριμνα ὀφείλουν νὰ ἐπιδεικνύουν οἱ Ποιμένες γιὰ τὴν καλλιέργεια τῶν πιστῶν, ὥστε νὰ ἐνημερωθοῦν γιὰ τὴν σημασία τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων, τὴν θεολογία τους καὶ τὸν συμβολισμό τῶν τελουμένων πού ἀναπτύσσονται στὶς εὐχές πού λέγονται ἀπὸ τὸν τελετουργό.

Γιὰ τὴν ποιμαντικὴ τῶν Μυστηρίων ἔχουν ἐκδοθεῖ Ἑγκύκλιοι μὲ εἰδικὲς ὁδηγίες·

Γιὰ τὴν προετοιμασία καὶ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν προκειμένου νὰ συμμετέχουν στὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 49 (Φ.1/3/654) 20.5.2005.

Γιὰ τὸν Γάμο ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 67 (Φ.1/3/855) 17.8.2007.

Γιὰ τὴν Βάπτισις ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 70 (Φ.1/3/973) 21.9.2007.

Μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/227/24.2.2009 Ἑγκύκλιο Σημείωμά μας κοινοποιήθηκε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 4325π.ἔ. καὶ διεκπεραιώσεως 331/16.2.2009 Ἑγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐφιστᾷ τὴν προσοχή μας, ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιοῦνται ὡς «μαρτυρικά» στὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος μὴ χριστιανικὰ σύμβολα.

Ἐπίσης καὶ τὰ φυλλάδια·

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός - Γιὰ μιὰ καλὴ ἐξομολόγησις».

«Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

«Ἦ ἔλυσεν τὴν ὥδιν ἐκ τοῦ θανάτου».

«Τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες».

«Χρήσιμες ὁδηγίες γιὰ τοὺς γονεῖς, ποὺ πρόκειται νὰ βαπτίσουν τὸ παιδί τους».

«Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας τελέσεως θρησκευτικοῦ Γάμου».

«*Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε*», μὲ τὸ ὁποῖο ἀπορρίπτεται μὲ ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς ἡ διατυπωθεῖσα ἄποψη ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μεταδοθεῖ εἴτε μὲ τὸν

Ἐκκλησιασμοῦ εἴτε μὲ τὴν θεία μετάληψη τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κάποια μολυσματικὴ ἀσθένεια.

Αὐτὰ διατίθενται δωρεὰν γιὰ τὴν κατάρτιση τῶν πιστῶν.

Μὲ τὸ ὑπὲρ ἀριθμὸν πρωτοκόλλου (Φ.1/4/1113) 5.11.2013 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας ὑπενθυμίζουμε τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 1444 (Φ.Ε.Κ τ. Α΄ 88/18.4.2013) γιὰ τὶς μεταβολὲς τοῦ ἀνωτέρου Νόμου γιὰ τὶς Ληξιαρχικὲς Πράξεις καὶ τὴν δημιουργία Πληροφοριακοῦ Συστήματος Διαχείρισης Ληξιαρχικῶν Πράξεων στὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν.

Μὲ τὸ ὑπὲρ ἀριθμοὺς 4915 π.ῆ. καὶ διεκπεραιώσεως 172/22.1.2008 Ἐγκύκλιο Σημείωμα ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπαγόρευσε τὴν διεξαγωγὴ πανηγύρεων μὲ κοσμικὴ μουσικὴ καὶ χοροὺς ἐντὸς τῶν περιβόλων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Μὲ ἀπόφασή μας ἀπαγορεύσαμε τὴν διάθεση τῶν προαυλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν γιὰ νὰ πραγματοποιοῦνται δεξιώσεις, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς ὑπερβολικοὺς στολισμοὺς τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὴν τέλεση τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων (Ἐγκύκλιός μας 49 (Φ.1/3/654) 20.5.2005).

Στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας καθιερώσαμε μὲ τὴν ὑπὲρ ἀριθμὸν 27 (Φ.1/3/220) 11.3.2003 Ἐγκύκλιό μας τὴν χορήγηση ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ γιὰ τοὺς βαπτιζομένους καὶ συζευγνυομένους.

Μὲ τὴν ὑπὲρ ἀριθμὸν 8 (Φ.1./3/723) 5.12.2000 Ἐγκύκλιό μας ἔχουμε ἀπαγορεύσει τὴν ἀπαίτηση οἰουδήποτε χρηματικοῦ ποσοῦ γιὰ τὴν τέλεση τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων στὸν Ἱερὸ Ναὸ καὶ συγχρόνως ἔχουμε καθορίσει τὸν τρόπο διανομῆς τῶν προαιρετικῶν εἰσφορῶν τῶν πιστῶν.

δ . Δ ι α κ ο ν ί α Κ ο ι μ η τ η ρ ί ω ν

Για τὴν διακονία τῶν Ἑφημερίων στὰ Κοιμητήρια διαλαμβάνει ἡ ὑπὸ ἀριθμὸν 28 (Φ.1/3/636) 31.7.2003 Ἐγκύκλιός μας καὶ ὁ ἰσχύων γιὰ αὐτὴν Κανονισμός.

έ . Κ ρ ο ύ σ η Κ ω δ ώ ν ω ν- Μ ε γ ά φ ω ν α

Ἐπισημαίνουμε καὶ μὲ τὴν παροῦσα, ὅτι ὀφείλετε νὰ ἐπιδεικνύετε σύνεση ἀφ' ἑνὸς μὲν στὴν κρούση τῶν κωδώνων κατὰ τὴν διάρκεια καὶ τὴν ἔνταση καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν λειτουργία τῶν ἐξωτερικῶν μεγαφώνων, κατὰ τὸ ὑπὸ ἀριθμοὺς πρωτοκόλλου 2855 καὶ διεκπεραιώσεως 1489/9.7.2003 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὰ ὑπὸ ἀριθμὸν Φ.1/4/591/ 8.7.2003, καὶ Φ.1/4/872/4.9.2008 Ἐγκύκλια Σημειώματά μας.

σ τ . Π ο ι μ α ν τ ο ρ ι κ έ ς Ἐ γ κ ύ κ λ ι ο ι

Για τὴν διακονία μας κατὰ τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή, τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα, τὴν νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταύγουστου ἀποστέλλουμε ποιμαντικὲς Ἐγκυκλίους περιέχουσες λεπτομερεῖς ὁδηγίες. Ἀναφέρουμε ὅσες ἔχουν ἀποσταλεῖ:

ι. Για τὴν ὁργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή διαλαμβάνουν οἱ Ἐγκύκλιοι:

12 (Φ.1/3/150) 28.2.2001	118 (Φ.1/3/220) 23.2.2012
20 (Φ.1/3/296) 20.3.2002	128 (Φ.1/3/409) 4.4.2013
26 (Φ.1/3/212) 7.3. 2003	148 (Φ.1/3/71) 27.1.2015
33 (Φ.1/3/217) 11.2.2004	158 (Φ.1/3/170) 25.2.2016
46 (Φ.1/3/260) 2.3.2005	170 (Φ.1/3/108) 6.2.2017
55 (Φ.1/3/206) 24.2.2006	195 (Φ.1/3/161)
26.02.2019	
69 (Φ.1/3/944) 14.2.2007	216 (Φ.1/3/228)
05.03.2020	

76 (Φ.1/3/280) 7.3.2008	239	(Φ.1/3/194)
17.03.2021		
85 (Φ.1/3/271) 3.3.2009		
97 (Φ.1/3/167) 5.2.2010		
ii. Για τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα διαλαμβάνουν οἱ Ἐγκύκλιοι:		
13 (Φ.1/3/264) 27.3.2001	119 (Φ.1/3/337)	21.3.2012
34 (Φ.1/3/435) 27. 3.2004	128	(Φ.1/3/409)
4.4.2013		
48 (Φ.1/3/439) 8.4.2005	139 (Φ.1/3/310)	20.3.2014
56 (Φ.1/3/352) 28.3.2006	149 (Φ.1/3/186)	6.3.2015
66 (Φ.1/3/279) 12.3.2007	159 (Φ.1/3/283)	29.3.2016
77 (Φ.1/3/378) 1.4.2008	171 (Φ.1/3/231)	15.3.2017
86 (Φ.1/3/339) 23.3.2009	181 (Φ.1/3/232)	6.3.2018
98 (Φ.1/3/306) 20.3.2010	198	(Φ.3/1/238)
26.03.2019		
109 (Φ.1/3/366) 1.4.2011	219	(Φ. 1/3/304)
06.04.2020		
	242	(Φ.1/3/242)
13.04.2021		

iii. Για τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταύγουστου διαλαμβάνει ἡ Ἐγκύκλιος 15 (Φ.1/3/535) 23.7.2001.

iv. Για τὴν ὀργάνωση τῆς διακονίας μας κατὰ τὴν περίοδο τῆς νηστείας πρὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ κατὰ τὸ Ἅγιο Δωδεκάημερο οἱ Ἐγκύκλιοι·

10 (Φ.1/3/764) 14.12.2000	107	(Φ.1/3/1343)
29.11.2010		
19 (Φ.1/3/952) 10.12.2001	117	(Φ.1/3/1537)
9.12.2011		
25 (Φ.1/3/1063) 29.11.2002	127	(Φ.1/3/1310)
3.12.2012		
32 (Φ.1/3/1065) 19.11.2003	137	(Φ.1/3/1202)
25.11.2013		
43 (Φ.1/3/1402) 1.12.2004	147	(Φ.1/3/1081)
19.11.2014		
54 (Φ.1/3/1285) 21.12.2005	156	(Φ.1/3/912)
9.11.2015		
64 (Φ.1/3/1423) 16.11.2006	168	(Φ.1/3/947)
1.12.2016		
72 (Φ.1/3/1165) 20.11.2007	180	(Φ.1/3/945)
27.11.2018		
84 (Φ. 1/3/1192) 18.11.2008	212	(Φ.1/3/847)
15.11.2019		
96 (Φ.1/3/990) 25.11.2009	234	(Φ.1/3/693)
05.11.2020		

ζ . Για τὴν διευκόλυνση τῶν πιστῶν νὰ συμμετέχουν στὶς τελούμενες Ἱερὲς Ἀκολουθίες τοῦ Ἁγίου Δωδεκαήμερου καὶ τῆς

Μεγάλης Έβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη καὶ διανέμονται ἔντυπα προγράμματα.

* * * * *

2. ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ

Στὴν ἐπιτέλεση τῆς θείας Λατρείας συμβάλλουν καθοριστικά καὶ οἱ ἱεροψάλτες, διότι ἡ θέση τους εἶναι ὑψηλή καὶ προνομιοῦχος μέσα στὴν καθόλου ὀρθόδοξη Λατρεία. Ὁ ἱεροψάλτης, ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ στασιδίου του κατὰ τὴν ὥρα τῆς θείας Λατρείας, δέν εἶναι πλέον μονάδα. Γιά τὴν Ἐκκλησία τὴν στιγμὴν ἐκείνη εἶναι «λαός», ἐκπρόσωπος τοῦ συνηγμένου καὶ προσευχομένου λαοῦ, ὁλοκλήρου τῆς χριστιανικῆς κοινότητος. Ψάλλοντας τούς ὕμνους, ἀπαγγέλλοντας τὰ ἀναγνώσματα ὁ ἱεροψάλτης καὶ τοῦ ταπεινοτέρου Παρεκκλησίου, γίνεται μυσταγωγός. Δέν μένει ἓνας ἀπλὸς βοηθός τοῦ λειτουργοῦντος ιερέως. Εἶναι κάτι περισσότερον. Εἶναι ὁ ἀναντικατάστατος παραστάτης του. Εἶναι ὁ ἀπαραίτητος παράγοντας τῆς θείας λατρείας. Ἡ ὑπηρεσία του ἔχει βαθύτερο περιεχόμενο, οὐσιαστικό, σπουδαῖο. Γίνεται καὶ αὐτός κρίκος μιᾶς ἀλύσεως, πού σκοπὸ ἔχει τὴν μεταρσίωση τῶν πιστῶν, τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς θεας λατρείας. Δέν εἶναι ἴσως ἄνευ σημασίας τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν ὀρθόδοξη λειτουργικὴ διδασκαλία, δέν εἶναι δυνατόν νά τελεσθεῖ Θεία Λειτουργία ἄνευ παρουσίας ἱεροψάλτου, καὶ τοῦτο ἀσφαλῶς ὄχι τόσο γιὰ τὸ τεχνικὸ μέρος, ὅσον γιὰ τὴν οὐσία πού ὑπηρετεῖ ὁ θεσμός αὐτός, γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου κατὰ τὴν ἀναφορά τῶν κοινῶν προσευχῶν, ἐκπρόσωπος τοῦ ὁποίου παρίσταται ὁ ἱεροψάλτης.

Καλεῖται ὡς ἐκ τούτου ὁ ἱεροψάλτης νά ἐπιτελέσει ἔργο ἀξιοσημείωτο καὶ σοβαρό. Καλεῖται νά θέσῃ τίς ὑπηρεσίες του στὴν

διάθεση τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ πληρώματός της. Καλεῖται, μέ ἄλλους λόγους, νά γίνει κατά τό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, ἓνας ἐκ τῶν ἀποφασιστικῶν παραγόντων τῆς λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως. Συνήθως ὑποτιμᾶται ὁ ρόλος καί ἡ προσφορά τοῦ ἱεροψάλτου στό σημεῖο τοῦτο. Τήν προσοχή μας ἐλκύει ὁ ἱεουργός. Βεβαίως ὁ τελεουργός ἱερεὺς εἶναι ὁ κορυφαῖος. Δέν εἶναι ὅμως ὁ μόνος πού λαμβάνει μέρος στήν αὐλαία τῆς λατρευτικῆς συνάξεως. Βασική θέσιν κατέχει καί ὁ ἱεροψάλτης. Εἶναι καί αὐτός ἀποφασιστικός παράγοντας γιά μία ἄρτια καί ὠλοκληρωμένη λατρευτική προσφορά. Ἡ κανονική καί εὐπρεπής διεξαγωγή τῆς Λατρείας ἔχει ἀνάγκη τῆς συμβολῆς τοῦ ἱεροψάλτου. Τήν ἀναμένει καί τήν πρόσδοκᾷ.

Οἱ ἱεροψάλτες συντελοῦν στήν διεξαγωγή τῆς θείας λατρείας πού πρέπει νά τελεῖται «*μετά αἰδοῦς καί εὐλαβείας*» καί «*εὐαρέστως τῷ Θεῷ*» (Πρός Ἑβραίους ιβ΄ , 28). Τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο ἐπιλέγει τόν καταλληλότερο ἱεροψάλτη πού θά ἀνεβεῖ στό Ἀναλόγιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τόν ὁποῖο ἐγκρίνει καί διορίζει ὁ Μητροπολίτης.

Ἡ ἐμφάνιση καί ἡ στάση καθῶς καί τά προσόντα του καί οἱ ὑποχρεώσεις του περιλαμβάνονται στό «Ἐγχειρίδιον Ἱεροψάλτου» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί Πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου, ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μέ τήν ὑπὲρ ἀριθμὸν 296/30.9.19 Ἀπόφασή μας συγκροτήσαμε τήν Ἐπιτροπή Ἀκροάσεως καί Κρίσεως Ἱεροψαλτῶν, προκειμένου διορισμοῦ αὐτῶν στά Ἱερά Ἀναλόγια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἐπὶ τριετὴ θητεία ἀρχομένη τήν 1.10.2019 καί ληγούση τήν 30.9.2022 ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:

α΄. Αἰδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Μιχαήλ Πετροπούλου, Ἐφημερίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου

Νικολάου Καισαριανῆς, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γερασίμου Μπιλιλῆ, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ.

β'. Μουσικολογιωτάτου κ. Γεωργίου Γερωντάκη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου -τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνίου Κακολύρη, Πρωτοψάλτου- Ὑπευθύνου τοῦ Ἱεροῦ Κοιμητηριακοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου τοῦ Κοιμητηρίου Βύρωνος

γ'. Μουσικολογιωτάτου κ. Ἰωάννου Χρήστου, Πρωτοψάλτου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Μουσικολογιωτάτου κ Χρήστου Παπαχρήστου Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Κοιμητηριακοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Κοιμητηρίου Καισαριανῆς.

δ'. Μουσικολογιωτάτου κ. Χρήστου Σπατιώτη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος, ἀναπληρωμένου ὑπὸ τοῦ κ. Παύλου Ἀράπογλου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ.

ε'. Τοῦ ἐκάστοτε Προϊσταμένου, τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐν ᾧ πρόκειται, ἵνα διορισθῇ ὁ ὑποψήφιος Ἱεροψάλτης, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἐτέρου συνεφημερίου αὐτοῦ.

Ἐφιστοῦμε τὴν προσοχή σας στὴν τήρηση τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ γιὰ τὴν πρόσληψη καὶ τὸν διορισμὸ τῶν Ἱεροψαλτῶν.

Ὑπενθυμίζουμε τὸ ὑπ' ἀριθμὸ Φ.1/4/832/18.7.2012 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας, ποὺ ἀναφέρεται στὴν μουσικὴ μέθοδο, ποὺ εἰσῆχθη μὲ τὴν μεταρρύθμιση τῶν τριῶν Διδασκάλων Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων, Γρηγορίου τοῦ Πρωτοψάλτου, Χουρμουζίου τοῦ Χαρτοφύλακος, οἱ

όποιοι ἐξήγησαν τὴν σύνθετη γραφὴ τῶν κωδίκων μὲ μουσικὰ ἔργα, μεταφέροντάς τὴν σὲ ἀναλυτικώτερη γραφὴ.

* * * * *

3. ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ - ΣΥΝΑΞΕΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Θὰ συνεχίσουμε, ὅταν τὸ ἐπιτρέψουν οἱ ἐπικρατοῦσες συνθῆκες καὶ κατὰ τὴν νέα περίοδο τὶς Ἐπιμορφωτικές, Ἐνημερωτικές Μηνιαῖες Συνάξεις τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων.

Μὲ αὐτὲς ἐπιδιώκουμε τὴν ἐπιμόρφωση τῶν Κληρικῶν καὶ τὴν βελτίωση τοῦ ἐπιπέδου τους προκειμένου νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν ὑπεύθυνη ἀποστολὴ τους.

Γιὰ τὸ Πρόγραμμα τῶν Συνάξεων θὰ ἐνημερώνεστε ἐγκαίρως.

* * * * *

4. ΘΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ - ΚΥΚΛΩΝ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ -ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείπεται τὸ κήρυγμα ἀπὸ τὴν θεία Λειτουργία κάθε Κυριακὴ καὶ ἑορτή. Ὅφειλετε, κατόπιν μεταξύ σας συνεννοήσεως, νὰ ἀναλαμβάνετε τὴν διδαχὴ στὴν σύναξη τῶν πιστῶν. Κάθε Ἑνορία πρέπει νὰ ἀποτελεῖ κέντρο ἐξαγγελίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελισμοῦ, πνευματικῆς οἰκοδομῆς καὶ καταρτίσεως τῶν πιστῶν.

Ἐκτὸς τοῦ κηρύγματος στὴν θεία Λειτουργία ἐπιβάλλεται νὰ διοργανώνονται στὴν Ἑνορία καὶ νὰ λειτουργοῦν ἐβδομαδιαῖες ἐνοριακὲς συνάξει, ἐφόσον τὸ ἐπιτρέπουν οἱ ἐπικρατοῦσες συνθῆκες.

Γιὰ νὰ διευκολυνθεῖτε στήν ἐπιλογὴ καὶ στήν προετοιμασίαν τῶν θεμάτων ποὺ θὰ ἀναπτύξετε, προτείνουμε νὰ χρησιμοποιεῖτε ἀπὸ τὰ κατὰ καιροὺς βιβλία μας ποὺ ἔχουν εὐληπτή καὶ πλούσια ὕλη, ὅπως εἶναι «Ἡ Λατρεία τοῦ Θεοῦ», «Τὴν πίστιν τετήρηκα καὶ ἄλλα», «Βιβλικά».

Γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν ἐκδίδουμε περιοδικῶς διάφορα βιβλιδάρια ποὺ διανέμονται στοὺς πιστοὺς. Τακτικῶς ἀπευθυνόμαστε καὶ μὲ Ἐγκυκλίους γιὰ ἐπίκαιρα θέματα. Κατὰ δὲ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων, τῆς Πρωτοχρονιᾶς καὶ τοῦ Πάσχα ἀπευθύνουμε καθηκόντως μήνυμα γιὰ τὸ μυστήριον τῆς «ἐν Χριστῷ» οἰκονομίας καὶ ἀπολυτρώσεώς μας.

* * * * *

5. ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Τὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ὑπηρετεῖται:

α'. Ἀπὸ τοὺς Ἱεροκήρυκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως· ἁ . Ἀρχιμανδρίτη κ. Καλλίνικο Νικολάου καὶ β' . Ἀρχιμανδρίτη κ. Μακάριο Παναγόπουλο βάσει προγράμματος κατὰ τὶς περιόδους, τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

β'. Ἀπὸ τοὺς Ἐντεταλμένους Πρεσβυτέρους Ἐφημερίους στὶς Ἑνορίες, ὅσας ἀν δέῃσει. Παραθέτουμε τὸν κατάλογο τῶν Πνευματικῶν - Ἐξομολόγων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

1. Ἀρχιμανδρίτης Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος
2. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Δάγλας
3. Ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος

4. Ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Μπίλιαρης
5. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Σιδέρης
6. Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Κανδαρᾶς
7. Ἀρχιμανδρίτης Χριστόδουλος Κοτσίφης
8. Ἀρχιμανδρίτης Νίκων Γαλανόπουλος
9. Ἀρχιμανδρίτης Χρῦσανθος Λιόλιος
10. Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος Χριστέλης
11. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Κέφης
12. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Καραούλης
13. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Ντόβολος
14. Πρωτοπρεσβύτερος Γεράσιμος Μπιλιλῆς
15. Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Κωστόπουλος
16. Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Πετρόπουλος

Γιὰ τὴν προετοιμασία τῶν πιστῶν στὸ Μυστήριο τῆς ἀφέσεως ἐκδώσαμε εἰδικὰ φυλλάδια:

«Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός - Γιὰ μιὰ καλὴ ἐξομολόγησι».

«Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες».

«Τὸ Μυστήριο τῆς Μετανοίας - Ἐξομολογήσεως»

* * * * *

6. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος.

Μιὰ νέα περίοδος πνευματικῆς σπορᾶς καὶ καλλιιεργείας στὸ «γεώργιο τοῦ Θεοῦ» (Πρὸς Κορινθίους Α΄ γ΄, 9) ἐκτείνεται μπροστὰ μας. Θὰ ἀρχίσουμε καὶ πάλι νὰ ἀναπτύσσουμε τὰ ποιμαντικὰ προγράμματά μας γιὰ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ ἰδιαιτέρως μάλιστα τῶν νέων τῆς

διδασκαλίας τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καί τῆς καθοδηγήσεώς τους νά σέβονται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ πού ἐκφράζεται μέ τήν τήρηση τῶν θείων ἐντολῶν πού ἐξασφαλίζουν τήν αἰώνια ζωή (Ματθαίου ιθ' , 16-22). Ἀναφερόμαστε σ' ὅλες τίς δραστηριότητες πού ἐντάσσονται στόν Τομέα τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῶν Νέων. Σ' αὐτόν συμπεριλαμβάνονται καί τά Κατηχητικά Σχολεῖα γιά τούς νέους, τούς Μαθητές καί τίς Μαθήτριες τοῦ Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καί Λυκείου πού λειτουργοῦν μέ τήν συνεργασία σας, μέ τήν προθυμία, μέ τήν ὑπευθυνότητα, ζῆλο καί αὐτοθυσία ὅλων τῶν στελεχῶν τοῦ Τομέα τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος. Κατά τήν ἀρξαμένη ἱεραποστολική περίοδο οἱ Συνάξεις τῶν Κατηχητικῶν θά λειτουργήσουν μέ τίς προϋποθέσεις καί τούς ὅρους πού καθορίζει ἡ Πολιτεία γιά τήν πρόληψη τῆς μολύνσεως καί μεταδόσεως τοῦ ἰοῦ Covid-19.

Ὡς ὑπεύθυνος πνευματικός πατέρας θέλω νά ὑπομνήσω ὅσα θεωρῶ ἀπαραίτητα γιά τήν προετοιμασία ὅλων μας.

1. Ὁ θεοκεντρικός χαρακτήρας τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί κατ' ἐπέκταση ἡ Χριστιανική Ἀγωγή τῶν Νέων_καλλιεργεῖ στόν ἄνθρωπο τόν θεοκεντρικό χαρακτήρα τῆς ζωῆς του. Ὁ ἄνθρωπος ζεῖ γιά τόν Θεό. Ἐκτελεῖ τίς ἐντολές Του. Ὑπακούει στό ἅγιο θέλημά Του. Μέ τίς πράξεις του δοξάζει τόν Θεό Πατέρα σύμφωνα μέ τήν ἀποστολική προτροπή *«δοξάσατε δὴ τόν Θεόν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καί ἐν τῷ Πνεύματι ὑμῶν, ἅτινα ἐστί τοῦ Θεοῦ»* (Πρός Κορινθίους στί , 20). Ἀγαπᾷ τόν Θεό *«ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς του καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας του καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος του»* (Μάρκου ιβ' , 30). Ἐπιθυμεῖ νά συμπεριφέρεται εὐαρέστως πρὸς τόν Θεό κατά τήν ἐντολή *«εὐαρέσκει ἐνώπιον ἐμοῦ καί γίνου ἄμεμπτος»* (Γενέσεως ιζ' , 1). Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τούς πιστοὺς νά ζοῦν

ζωή ἀρεστή στόν Θεό «Τό λοιπόν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καί παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ» (Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ , δ΄ , 1).

Τὴν ἀγάπη του στό Θεό ὁ ἄνθρωπος τὴν δείχνει μέ τὸν τρόπο πού ὑποδεικνύει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης «αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν» (Α΄ Ἰωάννου ε΄ , 3). Ὑπομένει γιὰ τὸν Θεό πᾶσα θλίψη καί στενοχώρια «Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἰακώβου α΄ , 12). Θυσιάζει καί τὴν ζωὴ του γιὰ τὸν Θεό κατὰ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου «ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν» (Μάρκου ή΄ , 35).

*****

2. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό θεανδρικό πρότυπο τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεῖα καί ἡ Ὁρθόδοξη Κατήχηση τῶν Νέων θέτει ὡς πρότυπο, ἀρχέτυπο τοῦ ἀνθρώπου τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι ὁ «Υἱὸς ὁ Ἀγαπητός» (Ματθαίου γ΄ , 17) καλώντας τὸν ἄνθρωπο νά μιμηθεῖ τὸν Υἱό τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ Πατρός σύμφωνα μέ τοὺς λόγους «ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε» (Ἰωάννου ιγ΄ , 15) καί «μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ ἐγὼ Χριστοῦ» (Πρὸς Κορινθίους Α΄ , ια΄ , 1).

*****

3. Ἡ κλήση στὴν θεία ζωή.

Ὡς σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου τίθεται νά ἀνταποκριθεῖ στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ γιὰ νά συμμετάσχει στὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ (Πρὸς Ἐφεσίους δ΄ , 1).

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεῖα καί Ὁρθόδοξη Ἀγωγή εἰδικά τῶν Νέων ἀπελευθερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ματαιότητα τῆς φθειρομένης

από τά πάθη ζωῆς ὑποδεικνύοντας σ' αὐτόν νά ἀκολουθήσει τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό γιά νά εἰσέλθει στήν αἰώνια βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Γιά τόν πιστό ὁ πλοῦτος, ἡ δόξα, ἡ ἐξουσία, τά ἀξιώματα δέν ἔχουν ἀξία. Ἀντίθετα ὀφείλει νά ἐπιδιώκει καί νά ἐπιζητεῖ τά ἄνω κατά τίς ἀποστολικές προτροπές : *«τὰ ἄνω ζητεῖτε, ... τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς»* (Πρός Κολοσσαεῖς γ' , 1-2) καί *« εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε»* (Πρός Φιλιππησίους δ' , 8).

*****

4. Ἡ ιεράρχηση τῶν προτεραιοτήτων

Ἡ Ὀρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεία καί Κατήχηση ιεράρχησε τίς προτεραιότητες τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τό *«ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν»* (Ματθαίου στ' , 23). Αὐτὴ ἡ προτεραιότητα χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ τόν Κύριο *«ἀγαθὴ μερίδα»* (Λουκᾶ ι' , 42) δηλαδή ἀρίστη ἐπιλογή. Αὐτὴ ἀνέδειξε μεγάλους Πατέρες καί Διδασκάλους τοῦ Γένους μας, φωτεινά πνεύματα πού μέ τό φῶς τῆς γνώσεώς τους καί τό ἥθος τους κατεκόσμησαν τά ἥθη τῶν ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῆς ἐποχῆς τους, ἀλλὰ καί τῶν ἐπομένων γενεῶν.

Γιά τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ οἱ Μάρτυρες ὑπέστησαν βασανισμούς καί ἐπονείδιστο θάνατο ἔχοντες πρό ὀφθαλμῶν τό Παύλειο *«οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς»* (Πρός Ρωμαίους ή' , 18). Γιά τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ οἱ ὅσιοι πατέρες καί μητέρες ἐξῆλθον εἰς τά ὄρη καί τίς ὁπές τῆς γῆς ἀσκούμενοι μέ κάθε κακοπάθεια ἀρνούμενοι κάθε ἀπόλαυση καί ἄνεση τῆς χαμοζωῆς ἢ κατὰ τόν Βασίλειο τόν Μέγα τοῦ βοσκηματώδους βίου (Μεγάλου Βασιλείου, Ὁμιλίας εἰς τὴν Ἑξαήμερον (Ὁμιλία ζ') PG 29, 157D) χωρὶς νά γίνονται σωματοκτόνοι ἀλλὰ νά ἀνεδεικνύονται παθοκτόνοι.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική παιδεία συνέβαλε στήν κάθαρση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καί συμπεριφορᾶς ἀπό ὅλα ὅσα ἀπαξιώνουν τόν ἄνθρωπο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐξυψώνουσα καί εἰσάγουσα αὐτόν ὡς τόν θεϊκό θρόνο.

5. Οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση διάνοιξε λυτρωτικά τόν ὀρίζοντα τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως μεταβάλλοντας τούς γήϊνους ἀνθρώπους σέ οὐράνιους. Ὑπηρέτησε τήν «καινή ζωή» (Πρός Ρωμαίους στί , 4) πού ἀνέτειλε ἀπό τόν ζωοδόχο τάφο τοῦ ἀναστάντος Κυρίου. Καλλιέργησε τήν πίστη ὡς ἀνακαινιστική δύναμη γιά νά ἀναγεννηθεῖ ὁ ἄνθρωπος καθιστάμενος «καινός ἄνθρωπος» (Πρός Ἐφεσίους δ΄ , 24).

*****

6. Καλλιέργια ἐπιστημῶν καί τεχνῶν.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση καλλιέργησε ὅλες τίς μορφές τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ἐπιστημῶν καί τῶν τεχνῶν. Τά πολιτιστικά ἀγαθά πού δημιουργήθηκαν καί θαυμάζονται ἕως σήμερα ὡς παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά ἀναδεικνύουν τήν ἔμπνευση, τό κάλλος, τήν ἁρμονία, τόν πλοῦτο, τήν ποικιλία κάθε μορφῆς πολιτισμοῦ στήν ζωγραφική, στήν γλυπτική, στήν ἀρχιτεκτονική, στήν μικροτεχνία.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση ἀνέπτυξε ὅλες τίς ἐπιστῆμες τήν θεολογία, τήν φιλοσοφία, τήν ποίηση, τήν ρητορική, τήν ἀστρονομία, τά μαθηματικά, τήν μουσική, τήν φυσική, τήν ἰατρική.

Προσείλκυσε ὅλα τά ὑπέροχα πνεύματα κάθε ἐποχῆς πού μέ τήν πνοή της τούς καταξίωσε καί τούς ἀνέδειξε ὡς ὄντως δημιουργούς καί θεράποντες ἐπιστημῶν καί τεχνῶν.

*****

7. Προστασία τῆς ἀκεραιότητος τῆς ψυχῆς.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση διαφύλαξε τήν ἀκεραιότητα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐναντι πάσης ἐπιβουλῆς.

Κήρυξε τό αὐτεξούσιο καί ἐλεύθερο τοῦ ἀνθρώπου. Ἰδιαιτέρως στήριξε τό λαό μας σέ δυσχειμέρους καιρούς γιά νά διατηρήσει τήν πνευματική ταυτότητα καί αὐτοσυνειδησία του προστατεύοντάς τον ἀπό τούς ἐξ Ἀνατολῶν ἐξιλαμισμούς, ὅσο καί ἀπό τήν ἀλλοτρίωση τῆς Δύσεως.

Ὁ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση θωράκισε τόν ὀρθόδοξο ἐλληνικό λαό μέ τό πατροπαράδοτο σέβας γιά νά ἀποκρούσει κάθε ἀπόπειρα ἀλλοιώσεως τῆς ταυτότητός του καί νά διατηρήσει τήν ἀκεραιότητα τῆς ψυχῆς του παρά τούς διωγμούς μέ τούς ὁποίους ἀπειλήθηκε, ἀλλά καί τά ὕπουλα δελέατα πού τοῦ προσέφεραν. Προτίμησε νά ὑποστεῖ θυσίες καί στερήσεις γιά νά κρατήσῃ τήν παρακαταθήκη τῶν πνευματικῶν πατέρων του ἀνόθευτη καί ἀναπαλλοτρίωτη.

Σέ κάθε ἐποχή ἀναδείχθηκαν Μάρτυρες πού δέν δέχθηκαν τίς προκλήσεις γιά ζωή δόξης, πλούτου, ἀνέσεων καί ἀπολαύσεων προτιμώντας τά ταπεινά, λιτά καί πτωχά, πού περιφρόνησαν τήν ματαιότητα τῶν φθειρομένων γιά νά μὴν ἀπωλέσουν τήν μακαριότητα τῶν αἰωνίων.

*****

8. Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση κήρυξε τόν ἀπόλυτο σεβασμό στόν ἄνθρωπο. Τόνισε τήν ἀξία καί τό μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρώπου

ἀ . Ὅτι ἀποτελεῖ τό κορυφαῖο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ γιά νά δοξάσῃ μέ τά ἔργα του τόν Κτίστη καί Δημιουργό του.

β . Ὅτι δημιουργήθηκε ἀπό ἀγάπη καί ἐλεύθερα ἀπό τόν Θεό *«κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ»* (Γενέσεως α' , 26).

γ . Ὅτι γι' αὐτόν θυσιάσθηκε ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἔτσι δύναται νά κατασταθεῖ *«συμπολίτης τῶν ἀγίων καί οἰκεῖος τοῦ Θεοῦ»* (Πρός Ἐφεσίους β' , 19).

δ . Ὅτι κλήθηκε νά κληρονομήσει τὰ ἀγαθὰ τῆς αἰωνίου ζωῆς

*****

9. Μαρτυρία τῆς ἀληθείας

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση διαλέχθηκε στήν δισχιλιόχρονη προσφορά της καί διαλέγεται μέ τὰ σύγχρονα ἰδεολογικά ρεύματα γιά νά *«μαρτυρήσει τῇ ἀληθείᾳ»* (Ἰωάννου ιη' , 37).

Μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ ἀνατέμνει τήν καρδιά καί τήν ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ἀνατρέπει πᾶσα ἀσέβεια καί πονηρία, ἀποκρούει ψεύδη καί ἐπιβλαβεῖς πλάνες, κηρύττει μέ παρρησία ὅτι *«τὰ γάρ ὁψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωή αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν»* (Πρός Ρωμαίους στ' , 23).

*****

10. Πρεσβεύει θεῖες καί αἰώνιες ἀρχές καί ἀξίες.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Παιδεία καί Κατήχηση ἐμπνέει ἀκόμη καί σήμερα σέ κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως ἀρχές καί ἀξίες σ' ἓνα περιβάλλον ἐκκοσμικεύσεως γιά νά ζήσει *«σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι»* (Πρός Τίτον β' , 12) μέ ἀξιοπρέπεια, δηλαδή αὐτοσεβασμό, πίστη καί σεβασμό στό Θεό, ἐφ' ὅσον *«ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφελίμος ἐστίν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης»* (Πρός Τιμόθεον δ' , 8) σεβασμό στόν συνάνθρωπο καί προσφορά στόν πάσχοντα κατά τήν ἀποστολική ἐντολή *«τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός»* (Πρός Ἑβραίους

ιγ' , 16) καί «μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἄκαρποι» (Πρὸς Τίτον γ' , 14).

Στὴν ἐποχὴ πού ζοῦμε βλέπουμε νὰ κλονίζονται ἕνα-ἕνα τὰ στηρίγματα τῆς ζωῆς καὶ ὁ ἄνθρωπος κινδυνεύει νὰ βυθισθεῖ στὴν διαφθορά τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἄθεου κατεστημένου.

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεία καὶ Κατήχηση μπορεῖ νὰ στηρίξει τὸν ἄνθρωπο μέ τις ἀρχές καὶ τις ἀξίες πού ἔχουν τὴν σφραγίδα τοῦ δικαίου, σοφοῦ, δυνατοῦ καὶ ἁγίου Θεοῦ. Αὐτές οἱ ἀξίες προστατεύουν τὴν ἀξιοπρέπεια κάθε ἀνθρώπου, ἐξ ἄκρας συλλήψεώς του ἕως τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ ματαίου καὶ προσκαίρου τούτου κόσμου, ἐπιβάλλουν τὸν σεβασμὸ σέ κάθε ἄνθρωπο χωρὶς ἀποκλεισμούς καὶ προκαταλήψεις προτρέπουν κάθε ἄνθρωπο νὰ ἐπιδεικνύει τὴν ἀλληλεγγύη του σέ κάθε ἄνθρωπο πού ἔχει ἀνάγκη χωρὶς ὅρια καὶ χωρὶς προϋποθέσεις χωρὶς διακρίσεις, χωρὶς ἀποκλεισμούς.

*****

Ἡ ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Παιδεία καὶ ἡ Χριστιανικὴ ἀγωγή τῶν Νέων ἐκπαιδεύει τὸν ἄνθρωπο μέ τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ νὰ ὑπακούει στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐλευθερώνοντάς τον ἀπὸ τὴν ὑποταγὴ στὸν ἐγωϊσμό καὶ τὰ πάθη του.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ Θεοῦ ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο.

Στὴν εὐθύνη τῆς διακονίας τοῦ τομέα αὐτοῦ ἀνήκουν:

α'. Ἡ διοργάνωση καὶ ἡ ἐποπτεία τῶν ἐνοριακῶν νεανικῶν συνάξεων καὶ συντροφικῶν ὅλων τῶν βαθμίδων, γιὰ τις ὁποῖες διαλαμβάνει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/698/01.09.2018 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας.

β'. Ἡ ἐξασφάλιση καὶ ἐπιμόρφωση τῶν στελεχῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῶν Νέων.

γ'. Ὁ προγραμματισμὸς τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων.

δ'. Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὶς Ἑκπαιδευτικὲς Ἀρχές, τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Μαθητῶν.

ε'. Ἡ ὀργάνωση ἐκδηλώσεων γιὰ τοὺς νέους καὶ κάθε ἄλλο ποὺ συνάδει καὶ συντελεῖ στὴν προώθηση καὶ ἐπίτευξη τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἀγαθοῦ σκοποῦ μέ τὴν διακονία αὐτή.

Ὑπεύθυνοι Νεότητος στὶς Ἑνορίες ὀρίζονται:

Τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαὴλ Πετρόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κουτσοκώστας

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, ὁ Πρεσβύτερος κ. Σταμάτης Σταματόπουλος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Σχοινᾶς.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Χαρίτος.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτᾶριος Κανδαρᾶς.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Παρθένιος Οἰκονόμου.

Τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου
Ἵμμηττοῦ, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Πρόδρομος Τζωρτζᾶτος

Γιὰ τὴν διακονία αὐτὴ κατὰ τὴν ἱεραποστολική περίοδο 2020-2021
διαλαμβάνει λεπτομερῶς τὸ ὑπὲρ ἀριθμὸν Φ.1/4/560/21.09.2021 Ἐγκύκλιο
Σημείωμά μας.

* * * * *

7. ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος
Παναγιωτόπουλος, Ἐφημέριος.

α) Σχολῶν Ἀγιογραφίας β) Σχολῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς γ)
Χορευτικῶν Τμημάτων.

Τὰ Προγράμματα αὐτὰ εἶναι μία ἀκόμη προσφορὰ τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεώς μας πρὸς τοὺς νέους καὶ τὶς νέες τῆς Μητροπολιτικῆς
περιφερείας μας.

Ἔχουμε κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπισημάνει καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν
Τμημάτων Ἀγιογραφίας, Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Παραδοσιακῶν
Χορῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων νεανικῶν δραστηριοτήτων στὶς Ἑνορίες γιὰ
τοὺς νέους καὶ τὶς νέες.

Πρόκειται γιὰ δημιουργικὲς δραστηριότητες ποὺ συμβάλλουν στὴν
ἐνίσχυση τῆς πνευματικῆς ζωῆς τους. Καί αὐτές οἱ ἐνοριακές
δραστηριότητες θὰ λειτουργήσουν μέ τὶς προϋποθέσεις ποὺ
θεσπίσθηκαν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας.

* * * * *

8. ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΩΝ

ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης.

Αὐτοῦ τοῦ χαρακτήρα συνάξεις λειτουργοῦν ἅ) στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς καὶ β) στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος.

Τὸ ὑπὲρ ἀριθμὸν πρωτοκόλλου Φ.1/4/788/5.10.2015 Ἐγκύκλιο Σημείωμά μας διαλαμβάνει σχετικά.

* * * * *

9. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Παναγόπουλος, Ἱεροκήρυκας

Τὸν Τομέα αὐτὸν συστήσαμε μὲ τὴν ὑπὲρ ἀριθμὸν 55/4.6.2002 Ἀπόφασή μας, μὲ σκοπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ ἐν γένει ἐνίσχυση καὶ καλλιέργεια τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν, Ἱεροσπουδαστῶν, Ἀναγνωστῶν καὶ Ἱεροπαίδων, ὅπως π.χ. διὰ

ἁ . Τῶν Συνάξεων γιὰ τοὺς Ἀναγνώστες καὶ τοὺς λοιποὺς, κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, πρὸς μελέτη λειτουργικῶν θεμάτων καὶ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση αὐτῶν.

β . Τῆς ὁργανώσεως ἐκδρομῶν καὶ λοιπῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ προετοιμασία τῶν μελλοντικῶν Ποιμένων εἶναι μία σημαντικὴ διακονία. Τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου μαραίνει καὶ κατακαίει κάθε πνευματικὴ ἰκμάδα ἰδίως τῶν «ἐφιεμένων ἱερᾶσθαι». Πρὸς αὐτὴ τὴν νοοτροπία ἀντιπαλαίοντες μὲ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὀφείλουμε νὰ στηρίξουμε αὐτοὺς τοὺς νέους, στοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἐφύτευσεν τὴν ἁγία κλίση, γιὰ νὰ μὴ καταφλεχθοῦν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ὡς οἱ νέοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης οἱ «ἐν μέσῳ πυρὸς ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι».

Ὡστόσο δὲν πρέπει νὰ ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ μείωση τῶν ἱερατικῶν κλίσεων ἐπιδεινοῦται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἀπροθυμία πολλῶν νεανίδων νὰ ὑπανδρευθοῦν νέους, οἱ ὅποιοι θὰ ἱερωθοῦν.

Ἡ μείωση αὐτὴ μᾶς ἐπιβάλλει νὰ συντηρήσουμε, συνεργούσης τῆς Θείας Χάριτος, καὶ νὰ ἐπαυξήσουμε τὶς ὑπάρχουσες κλίσεις.

* * * * *

10. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Σταμάτης Σταματόπουλος, Ἐφημέριος.

α'. Σὲ αὐτὸ τὸν τομέα ἐντάσσεται ἡ ποιμαντικὴ γιὰ τὰ Σχολεῖα. Ἡ ἐμπειρία τὴν ὁποία ἔχουμε μέχρι σήμερα δὲν ἀποκλείει τὴν συνεργασία τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὶς ἐδῶ ὑπάρχουσες Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές γιὰ τὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Γιὰ τὴν διακονία αὐτῶν μπορεῖτε νὰ πραγματοποιήσετε τὰ ἑξῆς:

Νὰ ἐπισκεφθεῖτε τὰ Σχολεῖα τῆς Ἑνορίας γιὰ νὰ γνωρισθεῖτε μὲ τὶς Ἐκπαιδευτικὲς Ἀρχές καὶ νὰ θέσετε ὑπ' ὄψην τοὺς τὴν διάθεσή σας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας νὰ συνεργασθεῖτε μαζί τους γιὰ τοὺς νέους.

Νὰ ὀργανώσετε τὸν τακτικὸ Ἐκκλησιασμὸ τῶν Σχολείων κατὰ τὶς δεδομένες ὁδηγίες μας.

Νὰ ἐμπνευσθεῖτε ἄλλες εὐκαιρίες πνευματικῆς οἰκοδομῆς μὲ εἰδικὲς ἐκδηλώσεις καὶ πρωτοβουλίες.

Νὰ ἐπικοινωνήσετε μὲ τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Κηδεμόνων καὶ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν συμπαράστασή τους στὴν διακονία σας.

Νὰ ἐνημερώσετε εὐρέως τοὺς ἐνορίτες σας γιὰ τὶς νεανικὲς συνάξεις.

β'. Ἡ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὸν τομέα αὐτὸ περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

i. Τὴν ἀποστολὴν χαιρετισμοῦ πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ὅλων τῶν βαθμίδων (Νηπιαγωγούς - Διδασκάλους - Καθηγητές - Διοικητικές καὶ Ἐκπαιδευτικές Ἀρχές) μὲ τὴν ἑναρξὴ τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

ii. Τὴν διανομὴν ἀντιτύπων Καινῆς Διαθήκης στοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῆς Β΄ τάξεως Γυμνασίου.

iii. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ προβήκαμεν σὲ τρεῖς ἐκδόσεις τοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης μὲ μετάφραση τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας, ἐκάστη σὲ πέντε (5.000) χιλιάδες ἀντίτυπα. Τοιοῦτοτρόπως συνολικά, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑνδεκα ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας μας, ἔχουν διανεμηθεῖ 20.000 ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης στὰ σχολεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

iv Τὸν ἐκκλησιασμὸ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων.

Ἡ διακονία αὕτῃ ἀπαιτεῖ προετοιμασίαν καὶ συνεργασίαν μὲ τοὺς ὑπεύθυνους τῶν Σχολείων.

Προγραμματίζουμε νὰ τελέσουμε καὶ κατὰ τὴν περίοδον ποὺ πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ, θεῖες Λειτουργίες γιὰ τοὺς μαθητὲς τῶν Σχολείων τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας μας κατὰ τὶς δοθεῖσες ὁδηγίες μας.

vi. Τὴν ὀργάνωσιν τῆς σχολικῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Κάθε χρόνον ἐκδίδουμε ἰδιαίτερον φυλλάδιον γιὰ νὰ διανεμηθεῖ στοὺς ἐκκλησιαζομένους ἐκπαιδευτικοὺς καὶ τοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες ὅπως·

«Τοὺς Πατέρες καὶ Διδασκάλους τιμήσωμεν» (2006).

«Ἐγκωμιαστικὸς Λόγος εἰς τοὺς Ἁγίους Μεγάλους Πατέρες καὶ Οἰκουμενικοὺς Διδασκάλους» (2007).

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι πρότυπα ζωῆς» (2008).

«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Οἱ ἅγιοι τῆς σοφίας, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης» (2009).

«Ἡ ιεράρχησι τῶν ἀξιῶν στήν ζωή μας» (2010).

«Ἀπομνημονεύματα τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821» (2011).

«Ἡ ιδεώδης παιδεία κατὰ τοὺς τρεῖς Ἱεράρχες καὶ Μεγάλους Διδασκάλους» (2012)

Γιὰ τὴν ἀρτιωτέρα διοργάνωσι τῆς ἐορτῆς ἀποστέλλομε ἰδιαίτερον Ἐγκύκλιον Σημείωμα.

vii. Τὸ Πρόγραμμα ἐκτενοῦς προσευχῆς κατὰ τὴν περίοδον τῶν Γενικῶν Ἐξετάσεων, μὲ τὴν τέλεσιν τὸ πρῶτον τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τὸ ἑσπέρας τῆς εἰδικῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως ὑπὲρ φωτίσεως καὶ ἐπιτυχίας τῶν διαγωνιζομένων νέων καὶ ἐνισχύσεως ὅλων ἥτοι τῶν διαγωνιζομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους.

viii. Τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν Σχολείων - Συλλόγων Γονέων καὶ Κηδεμόνων γιὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν διαφόρων προγραμμάτων τῶν Σχολείων καὶ τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων.

* * * * *

11. ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Γιὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν πιστῶν θὰ ἐκδίδονται καὶ διανέμονται ἀπὸ τίς Ἑνορίες κατὰ καιροὺς εἰδικὰ φυλλάδια μὲ σκοπὸν νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ πιστοὶ γιὰ τίς ἀπόψεις ποὺ εἶναι ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν ὀρθόδοξον παράδοσιν.

Ὑπεύθυνοι τοῦ Τομέως εἶναι οἱ: Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Παναγιώτης Καλάβριας, Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Σχοινᾶς καὶ ὁ Ἀξιότιμος κ. Λάμπρος Σκόντζος, θεολόγος. Ὁ Τομέας αὐτός ἔχει σκοπὸν τὴν προστασίαν τῶν πιστῶν καὶ τὴν πνευματικὴν θωράκισήν τους γιὰ:

α'. Τὴν συνεχὴ παρατήρησιν, καταγραφὴν καὶ μελέτην τοῦ διεθνοῦς καὶ ἑλληνικοῦ σκηνικοῦ τῶν αἵρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων.

β'. Τὴν ὀριοθέτηση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔναντι πλανῶν καὶ τῶν κακοδοξιῶν αὐτῶν.

γ'. Τὴν ποιμαντικὴ στρατηγικὴ γιὰ τὴν ἐνημέρωση τοῦ ποιμνίου γιὰ τοὺς πνευματικοὺς καὶ λοιποὺς κινδύνους ἀπὸ τὶς αἱρέσεις καὶ τὴν ἀντιμετώπιση διαφορῶν περιστατικῶν ποὺ προκύπτουν.

Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2958 (4530/2029) 15.9.2014 Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας καθιερώθηκε ἡ ἑβδομάδα ποὺ ἀρχίζει τὴν Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων (Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου)-Ἁ Λουκᾶ, τὴν 17ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ὡς ἑβδομάδα Ἀντιαιρετικοῦ Ἀγῶνος, κατὰ τὴν ὁποία ἐντείνεται ἡ μέριμνα τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν διατήρηση τῆς ἀκεραιότητος τῆς πίστεως καὶ ζωῆς τῶν πιστῶν.

* * * * *

12. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης, Ἐφημέριος.

Στὸν τομέα αὐτὸ ὑπάγονται οἱ προσπάθειες στηρίξεως τῆς συζυγίας, τοῦ θεσμοῦ τοῦ Γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας.

Στὴν διακονία τοῦ τομέα αὐτοῦ τάσσονται καὶ οἱ Σχολές Γονέων ποὺ λειτουργοῦν στὶς Ἑνορίες τῆς Μητροπόλεως.

* * * * *

13. ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς, Ἐφημέριος.

Ἡ Ἐκκλησία μας μέ τὴν θεολογία της ἐξύψωσε τὴν γυναῖκα, τὴ φύση της καὶ τὴν διακονία της τόσο στό μυστήριό τῆς ζωῆς ὅσο καὶ στό

μυστήριο της σωτηρίας. Πρός τοῦτο θά ἐμβαθύνουμε σέ ὀρισμένα σχετικά θέματα.

Ὁ Ἰησοῦς καί οἱ γυναῖκες

Οἱ Ἰουδαῖοι τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν εἶχαν καί μεγάλη ἰδέα γιά τίς γυναῖκες. Ἀνέχονταν τήν παρουσία τους στίς ἐορτές, ἀλλά δέν εἶχαν ποτέ σκεφθεῖ νά τίς περιλάβουν στίς διδασκαλίες τους. Ἀντιθέτως ὁ Ἰησοῦς δέν ἀπαξιοῦσε νά συνομιλεῖ μ' αὐτές γιά τά πιό ὑψηλά θέματα. Ὄταν κάθησε μόνος Του κοντά σ' ἓνα ἀπό τά πηγάδια τῆς Συχάρ (ἡ σημερινή Ναμπλούς =Νεάπολις τοῦ Ἰσραήλ) καί ἔφθασε ἡ Σαμαρείτιδα πού εἶχε τούς πέντε ἄνδρες δέν δίστασε παρόλο πού ἦταν γυναῖκα καί ἐχθρός τοῦ ἔθνους Του νά τῆς ἀναγγεῖλει τήν ἀλήθεια:

« Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καί νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰωάννου δ' 23-24).

* * * * *

Ἡ περίπτωση τῆς Σαμαρείτιδος δέν ἦταν οὔτε ἡ μοναδική οὔτε ἡ ἐξαίρεση διότι σ' ὁλόκληρη τήν ζωή Του καί τήν διδασκαλία Του, στήν ἀπολυτρωτική διακονία Του συμπεριέλαβε καί τήν ἐξύψωση τῆς γυναίκας, τήν τίμησε καί τήν εὐεργέτησε.

Κι οἱ γυναῖκες Τόν περιέβαλαν μέ σεβασμό καί ἀφοσίωση. Σταματοῦσαν ὅταν Τόν ἔβλεπαν νά διέρχεται. Τόν ἀκολουθοῦσαν στίς περιοδεῖες Του. Τόν ἄκουαν μέ προσοχή, ὅταν συνδιαλέγετο μέ φίλους καί ἀγνώστους. Περιεκύκλωναν τήν οἰκία πού ἐπρόκειτο νά εἰσέλθει. Τοῦ πρόσφεραν τά παιδιά τους νά τά εὐλογήσει. Ἄγγιζαν τά ἐνδύματά Του γιά νά γιатρευτοῦν ἀπό τίς ἀσθένειές τους. Θεωροῦσαν εὐτυχία ἂν

μποροῦσαν νά Τόν ἀκολουθοῦν. Ὅλες θά μποροῦσαν νά συμφωνήσουν μ' ἐκείνη πού μέσα ἀπό τόν ὄχλο σήκωσε φωνή καί Τοῦ φώναξε:

«Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μαστοί οὔς ἐθήλασας» (Λουκᾶ 27).

Πολλές Τόν ἀκολούθησαν μέχρι τόν θάνατό Του, ἡ Σαλώμη πού ἦταν ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καί τοῦ Ἰωάννου, ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ πού ἦταν μητέρα τοῦ ἄλλου Ἰακώβου, ἡ Μάρθα καί ἡ Μαρία ἀπό τήν Βηθανία οἱ ἀδελφές τοῦ Λαζάρου. Ὅλες ἤθελαν νά Τόν ὑπηρετοῦν, νά Τοῦ προσφέρουν φαγητό, νά Τόν φιλοξενοῦν, νά Τόν ξεκουράζουν στό σπίτι τους. Μερικές εἶχαν τήν εὐτυχία νά Τόν βοηθοῦν μέ τό χρήμα τους ὅπως μαρτυροῦν οἱ εὐαγγελικές πηγές :

«Καί ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς καί αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, καὶ γυναῖκες τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνή, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτὰ ἐξεληλύθει, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς» (Λουκᾶ 1-3)

Οἱ γυναῖκες στίς ὁποῖες ἡ ἀγάπη εἶναι φυσικό δῶρο προτοῦ γίνει μέσο ἠθικῆς τελειοποιήσεως τους δείχθηκαν, ὅπως πάντα, ἀπέναντι στό Χριστό πιό γενναιόψυχες ἀπό τούς ἄνδρες.

* * * * *

Οἱ γυναῖκες, λοιπόν, Τόν λάτρευσαν καί ὁ οἶκτος Του πλήρωνε τήν ἀγάπη τους. Καμία ἀπ' ὅσες ἀπευθύνθηκαν σ' Αὐτόν δέν ἀπέπεμψε, δέν ἀπέστρεψε τό πρόσωπό Του καί τήν προσοχή Του στά αἰτήματά τους.

Τά κλάματα τῆς χήρας στήν Ναυτὶν Τόν συγκίνησαν κι ἀνέστησε τό νεκρό γιό της. Οἱ ἱκεσίες τῆς Χαναναίας, ἂν καί ἦταν μία ἀλλόφυλη, Τόν

λύγισαν καί θεράπευσε τήν κόρη της, θεράπευσε τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καί παρά τίς διαμαρτυρίες τοῦ Ἀρχισυναγώγου στήν γυναῖκα πού γιά δεκαοχτώ χρόνια ἦταν συγκύπτουσα καί βασανιζόταν ἀπό τήν ἀσθένειά της.

Στίς πρῶτες του περιοδεῖες ἐλευθέρωσε ἀπό τόν πυρετό τήν πενθερά τοῦ Πέτρου καί ἀπό τά πονηρά πνεύματα τήν Μαρία τήν Μαγδαληνή. Ἀνέστησε τήν θυγατέρα τοῦ Ἰάειρου καί γιάτρευσε τήν αἱμοροοῦσα πού εἶχε δώδεκα χρόνια τήν ἀσθένεια καί τήν ἀπελπισία.

* * * * *

Μία ἄλλη φορά στήν Ἱερουσαλήμ ὁ Ἰησοῦς βρίσκεται μπροστά σέ μία γυναῖκα. Εἶναι ἐκείνη πού οἱ αὐστηροί Φαρισαῖοι τήν συνέλαβαν ἐπ' αὐτοφόρῳ νά μοιχεύει καί τήν ἔφεραν σπρώχνοντάς την στόν Ἰησοῦ νά τήν δικάσει. Ὁ Ἰησοῦς πού καταδικάζει τήν μοιχεία, ὅμοια καταδικάζει τήν ἀνανδρία τῶν ὑπουλῶν κατασκόπων, τήν χαιρεκακία τῶν ἀσπλάγχων, τό θράσος τῶν ἀμαρτωλῶν πού θέλουν νά γίνουν δικαστές. Γι' αὐτό ὁ Ἰησοῦς ἀπευθύνθηκε στούς κατηγοροῦς τῆς γυναίκας καί τούς εἶπε : *«ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτήν»* (Ἰωάννου ή 7).

Μέ τόν τρόπο αὐτό ὁ μέγας Διδάσκαλος ἔδειξε ὅτι ὅλοι εἴμαστε ὑπεύθυνοι, ἔνοχοι γιά τίς ἀμαρτίες τῶν ἀδελφῶν μας. Εἴμαστε ὅλοι καί δίχως ἐξαίρεση, οἱ ἀναγκαῖοι καί οἱ καθημερινοί συνένοχοι ἐκείνων πού τιμωροῦνται γιά μᾶς. Ἡ μοιχαλίδα δέν θά εἶχε ἀμαρτήσῃ, ἂν οἱ ἄνδρες δέν τήν προκαλοῦσαν, ἂν ὁ ἄνδρας της ἤξερε περισσότερο νά τήν ἀγαπᾷ· ὁ κλέφτης δέν θά ἔκανε ληστεῖες ἂν ἡ καρδιά τῶν πλουσίων ἦταν λιγότερη σκληρή· ὁ φονιάς δέν θά σκότωνε ἂν δέν τόν πρόσβαλαν καί δέν τόν ἔσπρωχαν· δέν θά ὑπῆρχαν πόρνες, ἂν οἱ ἀρσενικοί ἤξεραν νά συμπεριφέρονται πραγματικά ὡς ἄνδρες.

Μόνο οι άθωοι θά είχαν τό δικαίωμα νά δικάσουν. Άλλά πάνω στήν γῆ δέν υπάρχουν άθωοι κι άν υπῆρχαν δέν ἦσαν περισσότερο ἐπεικεῖς από αὐστηροί, ὅπως διδάσκει ὁ απόστολος Παῦλος :

«*Τό ἐπεικές ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσι ἀνθρώποις*» (Πρός Φιλιππησίους δ 5).

Άλλά καμία γυναῖκα δέν Τόν ἀγάπησε ὅσο ἡ πόρνη πού ἄδειασε πάνω Του ἓνα ἀλαβάστρινο μυροδοχεῖο μέ τό πανάκριβο μῦρο τοῦ νάρδου καί Τόν ἔλουσε μέ τά δάκρυα τῆς μετανοίας της στό σπίτι ἐνός γέρου ὑποκριτή Φαρισαίου τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ.

Ὁ Ἰησοῦς συγχώρησε τήν πόρνη γυναῖκα ἐπειδή ὡς παντογνώστης γνώριζε ὅτι προτοῦ μπεῖ ἐκεῖνο τό βράδυ σ' αὐτό τό σπίτι εἶχε ἀλλάξει εἶχε γίνει ἄλλη ἀπ' αὐτό πού ἦταν μέχρι ἐκείνη τήν ὥρα. Ὁ Ἰησοῦς δέχθηκε τήν ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης τῆς γυναίκας ἐπειδή ἦταν βέβαιος, ὅτι ἐπρόκειτο γιά μία ὀριστική ἀλλαγή ζωῆς καί συμπεριφορᾶς, εἰλικρινοῦς μετανοίας.

* * * * *

Ἡ Ἐκκλησία στήν κορυφή τῶν πιστῶν τοποθέτησε μία γυναῖκα μεταξύ τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων, Ἐκείνη πού συγκέντρωσε πάνω της μόνη ἀνάμεσα σ' ὅλες ὅλο τό μεγαλεῖο τῆς γυναίκας, τῆς Παρθενίας καί τῆς Μητρότητος πού ὑπέφερε γιά μᾶς ἀπό τήν νύχτα τῆς Βηθλεέμ μέχρι τήν νύχτα τοῦ Γολγοθᾶ.

Στήν συνέχεια παραθέτουμε ἐνδεικτική βιβλιογραφία σχετική μέ τό θέμα τῆς θέσεως τῆς γυναίκας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

1. Elizabeth Behr-Sigel, «*Τό λειτούργημα τῆς γυναίκας στήν Ἐκκλησία*», Γραφεῖον Καλοῦ Τύπου, Ἀθήνα 1987.

2. «*Ἡ θέσις τῆς γυναικός ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ καί τὰ περί χειροτονίας τῶν γυναικῶν*», (Διορθόδοξον Θεολογικόν Συνέδριον, Ρόδος 30 Ὀκτωβρίου-7 Νοεμβρίου 1988) Ἐκδόσεις Τέρτιος Κατερίνη 1994.

3. Β. Καλογεροπούλου – Μεταλληνοῦ, «*Ἡ Γυναίκα στήν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή*» Ἐκδόσεις Ἀρμός 1992.

4. Γερασίμου Σ. Μανιάκη «*Οἱ Γυναῖκες στή Λατρεία- Ἡ συμμετοχή τῶν γυναικῶν στή λατρεία καί ὑμνογραφία τῆς Ἐκκλησίας*» Ἐκδόσεις Τῆνος, Ἀθήνα 1993.

5. «*Φύλο καί Θρησκεία. Ἡ θέση τῆς γυναίκας στήν Ἐκκλησία*» (Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος) Ἐκδόσεις Ἰνδικτος, Ἀθήνα 2004.

6. Ἀρχ. Θεοδοσίου Β. Χαραλαμποπούλου, «*Περί τῆς θέσεως τῆς γυναικός ἔναντι τοῦ ἀνδρός κατά τήν Ὁρθόδοξον Χριστιανικήν Ἐκκλησίαν καί περί φόβου Θεοῦ*» Ἐκδοσις Γ΄, ἐν Ἀθήναις 2004.

7. Ἀρχιμ. Πλάτωνος Κρικρή, «*Ἡ γυναίκα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία*», Ἀθήναι 2011.

Ὁ Τομέας αὐτός συστήθηκε μέ τήν ὑπ' ἀριθμὸ 153/1.9.2006 Ἀπόφασή μας γιὰ τοὺς πῶς κάτω σκοποὺς:

α . Τὴν ἔγκαιρη καὶ ἔγκυρη πληροφόρηση καὶ ἐνημέρωση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γιὰ γυναικεῖα ζητήματα.

β . Τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴ τῶν χριστιανῶν γυναικῶν στήν ζωὴ καὶ δράση τῆς Ἑνορίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ . Τὴν ἀλληλεγγύη στὸ τοπικὸ καὶ ἐθνικὸ ἐπίπεδο γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν γυναῖκα.

δ . Τὴν ἀνάδειξη τῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν ἐνδυνάμωση τοῦ ρόλου τῆς γυναίκα στὸ κοινωνικὸ καὶ προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

έ . Τὴν προώθηση νέων πρακτικῶν καὶ προσεγγίσεων στὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν στὸν γυναικεῖο πληθυσμὸ καὶ τὴν ἀνάπτυξη νέων μορφῶν ἐθελοντικῆς δράσεως.

ς . Τὴν συλλογικὴν ἔκφραση καὶ δράση τῶν χριστιανῶν γυναικῶν.

ζ . Τὴν προβολὴ τῆς ταυτότητος καὶ τῆς προσφορᾶς τῆς χριστιανῆς γυναίκα στὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καὶ στὸ Διαδίκτυο.

ή . Στὶς κοινὲς δράσεις μὲ ἄλλους συναφεῖς ἢ ἐνδιαφερόμενους φορεῖς γιὰ γυναικεῖα θέματα σὲ τοπικὸ, ἐθνικὸ καὶ διακρατικὸ ἐπίπεδο.

* * * * *

14. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΣΘΕΝΩΝ

ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαήλ Πετρόπουλος, Ἐφημέριος.

I. Τμῆμα Αἱμοδοσίας

α΄. Τὸ Γραφεῖο Ἐθελοντικῆς Αἱμοδοσίας ἀναδιοργανώθηκε μὲ τὶς ὑπ' ἀριθμὸν 54/21.5.2002, 126/4.10.2005, 165/4.10.2005 καὶ 235/14.5.2013 Ἀποφάσεις μας μὲ τὶς ἐξῆς ἀρμοδιότητες:

- i. Ἔχει τὴν εὐθύνη τοῦ συντονισμοῦ τῆς Ἐθελοντικῆς Αἱμοδοσίας.
- ii. Συγκεντρώνει τὶς ὑποβαλλόμενες καταστάσεις τῶν ἐθελοντῶν αἱμοδοτῶν, καταρτίζει τὶς σχετικὲς καρτέλλες αὐτῶν καὶ φροντίζει γιὰ τὴν ἐκάστοτε ἐνημέρωσή τους.

iii. Ὁργανώνει ἐξορμήσεις αἰμοδοσίας στὶς Ἑνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

iv. Διαφωτίζει τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα μὲ σχετικὲς ὁμιλίες καὶ ἔντυπα.

v. Συνεργάζεται μὲ τοὺς ὑπεύθυνους Ἐφημέριους τῶν Ἱερῶν Ναῶν γιὰ τὴν ἐξεύρεση τῶν ἐκάστοτε προσφορωτέρων τρόπων ἐργασίας γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ.

β'. Σὲ κάθε Ἑνορία ὀρίζεται ὑπεύθυνος Ἐφημέριος γιὰ τὴν Ἑθελοντικὴ Αἰμοδοσία ὡς ἑξῆς:

i. Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Μιχαήλ Πετρόπουλος.

ii. Κοιμήσεως Θεοτόκου Καισαριανῆς, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κουτσοκώστας

iii. Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, ὁ Πρεσβύτερος κ. Ἰωάννης Θωμόπουλος.

iv. Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Χρῆστος Μπάρδης

v. Ἀγίου Δημητρίου Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστόδουλος Κοτσίφης

vi. Μεταμορφώσεως Βύρωνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κανδαῖας.

vii. Ἀγίου Γεωργίου Βύρωνος, ὁ Πρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος.

viii. Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Ὑμηττοῦ, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεράσιμος Μπιλιλῆς.

ix. Ἀγίων Ἀποστόλων Ὑμηττοῦ, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Καραούλης.

γ'. Ἔργο τοῦ Ὑπεύθυνου Ἐφημέριου τῆς Ἑνορίας καὶ τῶν συνεργατῶν του εἶναι·

i. Ἡ ἐξεύρεση, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἑνορίας, ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν.

ii. Ἡ τήρηση ὀνομαστικῆς καταστάσεως αὐτῶν, μὲ ἀκριβὴ διεύθυνση, τηλεφώνου καὶ ὁμάδος αἵματος, στὴν ὁποία ἀνήκει ὁ αἰμοδότης, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ γνωρίζει τὶς δυνατότητες τῆς Ἑνορίας πρὸς κάλυψη τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἰμοδοσίας. Ἡ κατάσταση αὕτη πρέπει νὰ βρίσκεται στὴν διάθεση καὶ τῶν συνεφημερίων του.

iii. Ἡ ἄμεση ἀντιμετώπιση τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἰμοδοσίας τῆς Ἑνορίας του, καὶ σὲ περίπτωσι ἀδυναμίας, ἡ ἀναφορὰ αὐτοῦ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Πολλὰ προσφέρει ἡ διακονία αὕτη στὴν κοινωνία. Κάθε χρόνο ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη διοργανώνει δύο ἐθελοντικὲς αἰμοδοσίες Ἑαρινή - Φθινοπωρινή.

Γι' αὐτὲς διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 53 (Φ.1/3/1132))5.10.2005 Ἐγκύκλιός μας.

II. Τμῆμα συγκέντρωσης καὶ ἀποστολῆς Φαρμάκων

Ἐπίσης συγκεντρώνει φάρμακα ποὺ προσφέρονται δωρεὰν ἀπὸ τὸ Κοινωνικὸ Φαρμακεῖο τοῦ Δήμου Βύρωνος.

Κατὰ τὰ παρελθόντα Ἱεραποστολικά ἔτη ἀπεστάλησαν ποσότητες φαρμάκων γιὰ τοὺς ἀναξιοπαθοῦντες ἀδελφούς μας.

* * * * *

15. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιώτατος ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κανδαῤῥας, Ἐφημέριος.

Ἰδρύθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 20/15.2.2001 Ἀπόφασή μας μὲ σκοπὸ·

α'. Τὴν προώθηση μὲ τὴν συνεργασία τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς διεξαγωγμένης ἱεραποστολικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας μας ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην, γιὰ νὰ κηρυχθεῖ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας «πάση τῇ κτίσει» καὶ νὰ πιστεύσουν οἱ ἄνθρωποι στὸν Ἀληθινὸ Θεό, νὰ βαπτισθοῦν καὶ νὰ σωθοῦν κατὰ τὸν ἀψευδέστατο λόγο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται» (Μάρκου 16).

β'. Τὴν πνευματικὴ, ἠθικὴ, οἰκονομικὴ καὶ πάσης φύσεως ὑποστήριξη τῶν ἱεραποστολικῶν κλιμακίων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην γιὰ νὰ ἐπιτελέσουν τὸ εὐαγγελιστικὸ ἔργο της.

* * * * *

16. ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ,
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ, ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γρηγόριος Χαρίτος, Ἐφημέριος.

* * * * *

17. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Ἵπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Καραούλης, Ἐφημέριος.

Τὸ Γραφεῖο συστήθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 112/16.2.2005 Ἀπόφασή μας μὲ σκοπὸ τὴν κάλυψη τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν γένει συμπαράσταση καὶ ἐνίσχυσή τους.

Γιὰ τὴν διακονία μας στὸν τομέα αὐτὸ διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 45 (Φ1/3/203/21.2.2005) Ἐγκύκλιός μας.

Μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ 26ῃ Δεκεμβρίου ἔχει κηρυχθεῖ ἡμέρα γιὰ τοὺς μετανάστες.

Κατὰ τὴν ἡμέρα αὕτῃ διοργανώνεται εἰδικὴ ἐκδήλωσις στὴν Ἱερὰ Μητρόπολὶ μας.

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ξενοφοβίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ, ἔχουμε ἐκδόσει τὸ βιβλίο «Ὁ ξένος καὶ ὁ ἀλλοδαπὸς κατὰ τὴν ἁγίαν Γραφήν».

* * * * *

18. ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Σταμάτης Σταματοπούλος, Ἐφημέριος.

Μὴ παραλείπετε τὸν ἐμπλουτισμὸ τῆς ἐνοριακῆς Βιβλιοθήκης τόσο γιὰ τὴν δική σας κατάρτιση ὅσο καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς.

Συγκεκριμένα στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχουν τὰ στοιχειώδη βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν διδασκαλία τῶν πιστῶν, ὅπως ἡ Ἁγία Γραφή, σὲ κείμενο καὶ ἐρμηνεία, ὑπομνήματα τῶν βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Συλλογὴ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, λειτουργικὰ βιβλία, μελέτες θεολογικῆς, ἱστορικῆς, πνευματικῆς κατάρτισεως. Στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπίσης πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ βιβλία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν πιστῶν καὶ ἐνημέρωσή τους σὲ θέματα πίστεως καὶ πνευματικῆς ζωῆς.

Σκοπεύουμε στὴν Ἱερὰ Μητρόπολὶ μας πρὸς ἐξυπηρέτηση τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ νὰ δημιουργηθεῖ βάση δεδομένων κατὰ θέματα μὲ τίτλους βιβλίων, στὴν ὁποία συνεχῶς θὰ προστίθενται νέοι τίτλοι.

* * * * *

19. ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Νικολάου, Ἱεροκήρυκας.

Μὲ τὶς ἐκδόσεις μας ἀποσκοποῦμε στὴν πνευματικὴ οἰκοδομὴ τῶν πιστῶν.

Σὲ εἰδικὸ ἔντυπο ἀναφέρονται ὅλες οἱ μέχρι σήμερα ἐκδόσεις βιβλίων, τευχῶν, πολυπτύχων, προγραμμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Κατὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔτος 2020-2021 προγραμματίζουμε νὰ ἐκδοθοῦν·

α'. Τὸ Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιο τοῦ 2021 ἀφιερωμένο στὴν 200ῇ ἐπέτειο ἀπὸ τὴν ἑναρξὴ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 γιὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πατρίδος μας (1821-2021)

Παραθέτουμε στή συνέχεια τὸν κατάλογο τῶν ἐκδοθέντων βιβλίων, τευχῶν πολυπτύχων καὶ ἀφισσῶν γιὰ νὰ καλυφθοῦν οἱ πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν πιστῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας (βλ. καὶ Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2021 Ἱερᾶς Μητροπόλεως σσ. 201-220)

1. ΒΙΒΛΙΑ

Α. Καινὴ Διαθήκη.

Κείμενο καὶ Μετάφραση.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸ κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης μὲ τὴν ἐγκεκριμένη μετάφραση τῶν τεσσάρων καθηγητῶν ἐκδόθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολιν μας τέσσερις φορές ἀνά 5.000 ἀντίτυπα ἐκάστη καὶ διανεμήθηκε δωρεάν στοὺς μαθητὲς τῆς Β' τάξεως τῶν Γυμνασίων τῆς μητροπολιτικῆς περιφέρειάς μας πού διδάσκεται τὸ σχετικὸ μάθημα.

Β. Στὴν σειρὰ «Ἐνοριακὲς Πανηγύρεις» ἐκδόθηκαν:

1. Τό έτος 2001-02 τό βιβλιδάριο: «Γνώρισε τήν ένορία σου», μέ πληροφορίες γιά τήν ίδρυσι, τήν ιστορία μιᾶς ἐκάστης ένορίας καί τήν διακονία της.

2. Τό έτος 2002-03 τό βιβλιδάριο: «Ἡ Ὁρθόδοξη λατρεία», περιέχον τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας γιά τήν λατρεία τοῦ Θεοῦ καί τήν Ἱερά Ἀκολουθία τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἐνορίας.

3. Τό έτος 2003-04 τό βιβλιδάριο: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τό ἔργον Του καί ἡ σχέσις μας μαζί Του».

4. Τό έτος 2004-05 τό βιβλιδάριο: «Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ψυχῆς».

5. Τό έτος 2005-06 τό βιβλίο: «Ἰησοῦς Χριστός, Προφήτης, Ἀρχιερεύς, Βασιλεύς».

6. Τό έτος 2006-07 τό βιβλίο: «Βιοτικά μας Α΄ »

7. Τό έτος 2007-08 τό βιβλίο: «Βιοτικά μας Β΄ »

8. Τό έτος 2008-09 τό βιβλίο: «Ἡ οὐράνια πατρίδα μας. Τό έσχατολογικό φρόνημα τοῦ πιστοῦ».

9. Τό έτος 2009-10 τό βιβλίο: «Ὄνόματα καί τίτλοι τοῦ Κυρίου».

10. Τό έτος 2010-11 τό βιβλίο: «Ἱερόν ᾿Αντλημα ἐκ τοῦ φρέατος τῆς ζωῆς» (Ἀγιογραφικές Μελέτες).

11. Τό έτος 2011-12 τό βιβλίο «Μαρτυρίες γιά τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό».

12. Τό έτος 2012-13 τό βιβλιδάριο «Ἡ ΠΙΣΤΗ».

13. Τό έτος 2013-14 «Ἡ κατά Χριστόν ζωή».

14. Τό έτος 2014-15 τό βιβλιδάριο «Ἡ Προσευχή μας».

15. Τό έτος 2015-16 τό βιβλίο «Ἡ Λατρεία τοῦ Θεοῦ».

16. Τό έτος 2016-17 τό βιβλίο «Τήν πίστιν τετήρηκα. Σύνοψη τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας».

17. Τό έτος 2017-18 τό βιβλίο «Τά Βιβλικά». (Συνοπτική Εἰσαγωγή στά βιβλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς).

18. Τό έτος 2018-19 τό βιβλίό «*Ο Δημόσιος Βίος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*» ἀποτελεῖ μία γνωριμία στήν μαρτυρία τῶν Εὐαγγελίων γιά τήν τριετή συναναστροφή τῶν Μαθητῶν μέ τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, γιά ὅσα εἶδαν, ἄκουσαν καί ἔζησαν (Ἰωάννου Α΄ , α΄ , 1)

19. Τό έτος 2019-20 θά διενεμηθεῖ τό βιβλίό «*Οἰκουμενικές Σύνοδοι*»
Αὐτά διανεμήθηκαν δωρεάν κατά τίς πανηγύρεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Γ. Στήν σειρά «Χριστολογικά» ἐκδόθηκαν:

1. Γιά τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα:

ά . «Καί ἐγώ πρός Σέ ἔρχομαι».

β . «Μεγάλη Ἑβδομάδα».

γ . «Οἱ τελευταῖες ἡμέρες τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Ὁ Σταυρός στόν οὐρανό»

έ . «Ἰδού ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα».

στέ . «Ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

ζ . «Ἡ πνευματικότητα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος».

ή . «Τό θεῖον Πάθος».

θ . «Μεγαλοβδομαδιάτικα: “Συμπορευθῶμεν αὐτῷ”».

ί . «Ζωοποιός νέκρωση».

ια . «Καταγγέλλων τό μαρτύριον τοῦ Θεοῦ».

ιβ . «Σταυροαναστάσιμα».

ιγ . «Δύο κατηγορίες ἀνθρώπων ὑποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ. Οἱ Μαθητές-Οἱ Φαρισαῖοι».

ιδ . «Ὁ ἱερός ἐπτάλογος τοῦ Ἑσταυρωμένου (τά τελευταῖα λόγια τοῦ Λυτρωτοῦ)».

ιέ . «Εἰσοδικό στήν Μεγάλη Ἑβδομάδα».

στ . «Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ»

ζ . «Τό Πάσχα ἡμῶν»

2. Για τήν πασχάλιο περίοδο:

ά . «Ὁ Ἑνδοξος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός».

β . «Βεβαιότητες καί ἀβεβαιότητες».

γ . «Ἡ ἐπαγγελία τοῦ Πατρός».

δ . «Ὁ Χριστός μεθ' ἡμῶν».

έ . «Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος».

στ . «Ἀναμένοντας τήν ἔλευση τοῦ ἁγίου Πνεύματος».

ζ . Ἡ σταύρωση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τίς τέσσερις Εὐαγγελικές μαρτυρίες

ή . Ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τίς τέσσερις Εὐαγγελικές μαρτυρίες

θ . Ἡ Σταύρωση, ὁ θάνατος, ἡ Ταφή, ἡ Ἀνάσταση καί ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τήν μαρτυρία τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν.

3. Για τήν περίοδο τῶν Χριστουγέννων:

ά . «Τό Μέγα τῆς Εὐσεβείας Μυστήριον».

β . «Εἰς τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν».

γ . «Ἡ χρονολόγησις τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Χριστός ἐπί γῆς».

έ . «Σύμμορφοι τῆς εἰκόνης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

στ . «Τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας».

ζ . «Πρός ὑποδοχήν».

ή . «Μυστήριον ξένο καί παράδοξο».

θ . «Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

ί . «Τό Μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».

ια . «Προσκυνοῦμεν σου τήν γέννα Χριστέ».

ιβ . Ἡ Διαθήκη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

ιγ . Τά γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν ἐορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου

4. Για την έορτή της Μεταμορφώσεως:

ά . «Ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ σημασία της».

β . «Τό μυστήριον τοῦ θείου κάλλους τοῦ μεταμορφωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ».

γ . «Μεταμορφοῦσθε».

δ . «Ὁ Υἱός ὁ ἀγαπητός».

έ . «Ἡ Δόξα Κυρίου».

στ . «Ἡ θεοπτία στήν Παλαιά Διαθήκη».

ζ . «Ἡ ἔνδοξη Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

ή . Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος

5. Για την έορτή της Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ:

ά . «Σταθμοί στήν ζωή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

β . «Ἐσχατολογική Προσδοκία τῆς Ἐκκλησίας».

γ . «Προτυπώσεις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στήν Παλαιά Διαθήκη».

δ . «Τά θαύματα τοῦ Σταυροῦ».

έ . «Ὁ θρόνος τῆς Χάριτος».

Δ. Στήν σειρά «Θεομητορικά» ἐκδόθηκαν:

ά . «Μαρία Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί τῶν πιστῶν».

β . «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά».

γ . «Θεοτόκος, τό κάλλος τῆς Δημιουργίας».

δ . «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν σοί, Παρθένε ᾽Αχραντε».

έ . «Προτυπώσεις τῆς Θεοτόκου στήν Παλαιά Διαθήκη».

στ . «Πρός σέ κατέφυγον ὦ Μητερ τοῦ Λόγου Παρθένε Ἀγνή».

ζ . «Βαβαί τῶν Σῶν Μυστηρίων Ἀγνή».

ή . «ΜΑΡΙΑ. Θεοτόκος - Ἀειπάρθενος - Παναγία».

θ . Θεοτόκος. Τό σύνορο τῆς κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως

Ε. Στήν σειρά «Άγιολογικά» εκδόθηκαν:

- ά . «Ο Μείζων. Ο Πρόδρομος καί Βαπτιστής Ἰωάννης».
- β . «Οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος, οἱ στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας».
- γ . «Ο Πρόδρομος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».
- δ . «Ο Προφήτης Δανιήλ (ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαπητός)».
- έ . «Ο Προφήτης Δανιήλ, ὁ περίδοξος».
- στ . Παῦλος Πρῶτος μετὰ τόν ΕΝΑ πού ἐκχριστιάνισε μιά αὐτοκρατορία.
- ζ . Μεγαλομάρτυς καί Ἰσαπόστολος Φωτεινή ἡ Σαμαρείτις
- ή . Ὁ Ὁσιομάρτυς Νεκτάριος ὁ ἐκ Βρυούλων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (ἡμ. μνήμης 11 Ἰουλίου)
- θ . Ἡ Ἁγία Παρασκευή ἡ νέα ἡ Ἐπιβατηνή (ἡμ. μνήμης 14 Ὀκτωβρίου)
- ί . Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ ἐκ Ἡπείρου
- ια . Ὁ Ὁσιος Σάββας ἡ Ἁγιασμένος
- ιβ . Ὁ Ἅγιος Νικόλαος Ἀρχιεπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας ὁ θαυματουργός
- ιγ . Ἡ Ἁγία καλλιπάρθενος Μεγαλομάρτυς Βαρβάρα ἡ ἀθληφόρος καί θαυματουργός
- ιδ . Ἅγιος Ἱερομάρτυς Πολύκαρπος ἐπίσκοπος Σμύρνης

ΣΤ. Στή σειρά «Μηνύματα» εκδόθηκαν:

- ά . «Ὁλβιος Φάτνη». Μηνύματα Χριστουγέννων (2000-2009)
- β . «Ὁλβιον ῥ Έτος». Μηνύματα Πρωτοχρονιάς (2001-2010)
- γ . «Ὁλβιος Τάφος». Πασχάλια Μηνύματα (2000-2010)
- δ . «Ὁλβιος Φάτνη». Μηνύματα Χριστουγέννων (2010-2020)
- έ . «Ὁλβιον ῥ Έτος». Μηνύματα Πρωτοχρονιάς (2011-2021)
- στ . «Ὁλβιος Τάφος». Πασχάλια Μηνύματα (2011-2021)

Ζ. Στήν σειρά «Ἀναβαθμοί» εκδόθηκαν:

- ά . «Ἡ Ψυχωφελής» Σχόλια διά τήν περίοδον τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

- β . «Υπακοή στὸν Θεό».
- γ . «Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε».
- δ . «Μαρτυρία καὶ Μαρτύριον».
- έ . «Λόγοι Ζωῆς».
- στ . «Ὑποταγή στό Θεό».
- ζ . «Ἐκκλησία. Ἡ δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας τῶν Ἀνθρώπων».
- ή . «Ὑποδείγματα προσώπων».
- θ . «Οἱ τελευταῖες ἐντολές τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».
- ί . «Μορφές Ἐλευθερίας».
- ιά . «Τέκνα Φωτός».
- ιβ . «Οἱ προτεραιότητες στὸν πνευματικό ἀγῶνα τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή».
- ιγ . «Γιὰ νὰ ἐορτάσουμε θεϊκῶς καὶ ὑπερκοσμίως».
- ιδ . «Ἱερές ἀναβάσεις».
- ιέ . «Κάθαρση-Ἐγκράτεια-Ἀνάσταση».
- ιστ . «Τὰ Κάλαντα».
- ιζ . «Ἡ νίκη τῆς ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας».
- ιη . «Ἐπάνοδος στό ἀρχαῖο κάλλος».
- ιθ . «Τό μυστήριο τῆς Μετανοίας-Ἐξομολογήσεως».
- κ . «Εἰσοδικό στό Τριώδιο».
- κά . «Ἡ εὐσπλαγχνία».
- κά . Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν
- κβ . Ψυχοσάβατο
- κγ . Ἡ Δημηγορία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν Ἄρειο Πάγο τῶν Ἀθηνῶν (51 μ.Χ.). Ὁδοδείκτης τῆς σύγχρονης πορείας μας (2018)

Η. Στὴν σειρά «Μνηῆμες» ἐκδόθηκαν:

- ά . «Μικρά Ἀσία, ἡ γῆ τῶν πατέρων ἡμῶν».

β . «ΕΣΦΑΓΜΕΝΟΙ διὰ τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί τήν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ».

γ . «ΓΕΡΑΣ ΨΥΧΩΝ πού μαρτύρησαν στήν Μικρασιατική καταστροφή».

δ . Μητροπολίτου Ἐφέσου Χρυσόστομου: «Οἱ κατά τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Μικρᾶς

Ἀσίας τελευταῖοι διωγμοί τῶν Τούρκων».

έ . «Μνήμη Μαρτύρων τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς».

στό . «Μνήμη τῆς γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας τά ἔτη 1914-1922».

Θ. Στήν σειρά «Λατρείακά» ἐκδόθηκαν:

ά . Ἀκολουθίες Κατανυκτικῶν Ἑσπερινῶν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τῶν ἐτῶν 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010. Στά τεύχη αὐτά περιλαμβάνεται ἐκτός τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καί πε ρίληψις τοῦ ἑσπερινοῦ κηρύγματος τοῦ Μητροπολίτου.

β . Ἀκολουθίες Πανηγυρικῶν Ἑσπερινῶν τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν Πάσχα - Χριστουγέννων Θεο φανείων.

Ι. Στήν σειρά «Ἐποικοδομητικά» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ὁ ξένος ἢ ἄλλοδαπός κατά τήν Ἀγίαν Γρα φήν».

β . «Τό θαῦμα τῆς Καισαριανῆς».

γ . «Ἡ ἀγάπη εἶναι τό γνώρισμα τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».

δ . «Ἡ ἀσθένεια ὑπό τό φῶς τῆς Ἀγίας Γραφῆς -Συμβολή εἰς τήν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας»

ΙΑ. Στήν σειρά «Πνοή» ἐκδόθηκαν:

ά . «Περί τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄ ».

β . «Ἱστορική ἀνασκόπησις τῆς διευθετήσεως τοῦ θέματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Νέων

Χωρῶν, ἧτις ὠδήγησεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928».

γ . «Ὁ δεύτερος γάμος τῶν Κληρικῶν εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξον Συνέδριον, 10 Μαΐου - 8 Ἰουνίου 1923».

δ . «Κάνιστρον Εἰσηγήσεων».

ε . «Ἑρμηνεία τῶν Ἀναστάσιμων Κανόνων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ» ὑπὸ Ἰωάννου Ζωναρᾶ.

στ . «Ἑρεθίσματα ἱερατικῆς αὐτογνωσίας».

ζ . «Κείμενα ἁγ. Πατέρων γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῆς οἰκονομικῆς Κρίσεως».

η . «Τὸ διακόνημα τοῦ Ἐπισκόπου στὴν Ἐκκλησία».

θ . «Τίς εἰμί Κύριε;» (Ἡ αὐτοσυνειδησία τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας).

ί . Συναξάρια ὅλων τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἡμερῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου

ιά . «Ἑρεθίσματα ἱερατικῆς αὐτογνωσίας» τ. Β

ΙΒ. Στὴν σειρά «Ἐπὶ κλησὶς» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ἐκλογή - Χειροτονία - Ἐνθρόνισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ».

β . «Ἀκολουθία Ἀισματικῆ τοῦ Προφήτου Δανιήλ καὶ τῶν τριῶν ἐν καμίνῳ παίδων».

γ . «Ὁ Προφήτης Δανιήλ - Ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαπητός».

δ . «ΑΝΤΙΠΕΛΑΡΓΩΣΙΣ».

ε . «Προϊστάμενος ἐν σπουδῇ». Διάφορες ὁμιλίαι τοῦ † Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χριστοδούλου.

ΙΓ. Στὴν σειρά «Ἀφιερώματα» ἐκδόθηκαν:

ά . «Τιμητικόν Ἀφιέρωμα εἰς τόν Μητροπολίτην Καί σαριανῆς Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Γεώργιον. Ἐπί τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἱερwsσύνης αὐ τοῦ».

β . «Εἰκοσιπενταετής ποιμαντορία», Μητροπολίτου Καισαριανῆς Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ.κ. Γεωργίου.

ΙΔ. Στήν σειρά «Ἀνάλεκτα Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου » ἐκδόθηκαν:

ά . «Νομικά Ἀνάλεκτα, ὁμιλίες πρὸς Νομικούς».

β . «Ἱατρικά Ἀνάλεκτα, ὁμιλίες πρὸς Ἱατρούς».

γ . «Δράξασθε Παιδείας, ὁμιλίες πρὸς ἐκπαιδευτικούς».

δ . «Προϊστάμενος ἐν σπουδῇ» διάφορες ὁμιλίες.

έ . «Μία θεοστυγῆς συμπαιγνία (Ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ καί αἱ κατ' αὐτήν δικονομικαί παραβάσεις).

Ἐπίσης κυκλοφοροῦν καί οἱ ἐκδοθεῖσες ἀπό τό Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου:

ά . «Τομές Αὐτογνωσίας, ὁμιλίες πρὸς φοιτητές».

ΙΕ. Στήν σειρά «Ἐνημέρωσις» ἐκδόθηκαν:

ά . «Ἐνημέρωση» τεῦχος 1.

β . «Ἐνημέρωση» τεῦχος 2.

2. ΠΟΛΥΠΤΥΧΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Α. Γιά τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα ἐκδόθηκαν:

1. «Προθύμως ἀνάβαινε, εἰς τήν πορείαν πρὸς τό Πάσχα Κυρίου».

2. «Ὁ καιρός τῶν ἀρετῶν».

3. «Ἡδονή - Ὁδύνη. Τό δίδυμον τέρας τῶν αἰ σθή σεων».

4. «Ἀγάπα τό ἴδιον σῶμα».

5. «Ἡ Προσευχή μας».

6. «Ἡ ἔλξις τοῦ Σταυροῦ».

7. «Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ».

8. «Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή - Περίοδος πνευματικοῦ ἀγώνα».

Β. Γιά τό Ἅγιο Δωδεκαήμερο ἐκδόθηκαν:

1. «Ὁ λόγος Σάρξ ἐγένετο ἦγουν προσέγγις εἰς τό Μυστήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου».

2. «Ὁδηγίες διὰ τήν πνευματικὴν ζωὴν μας ἐν ὧσιν τῶν ἐορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου».

3. «Ἐορτάσωμεν ὡς δοκεῖ τῷ πνεύματι» Ἁγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

4. «Ὁ ἀμετάβλητος Χριστὸς εἰς ἓνα μεταβαλλόμενον κόσμον».

5. «Χριστουγεννιάτικοι ἀναβαθμοί».

6. «Ποῦ εὐρίσκεται ὁ Ἰησοῦς Χριστός;».

7. «Ὁ ἀναμενόμενος ἦλθε».

Γ. Γιά τήν Φιλανθρωπία ἐκδόθηκαν:

1. Ὁ Μέγας Βασίλειος μᾶς διδάσκει ὅτι: «Ὁ Χριστὸς ἀναθέτει αὐτοὺς πού ἀγαπᾷ σ' ὅσους Τὸν ἀγαποῦν».

2. «Ἡ παρουσία μας στίς κοινωνικὲς ἀνάγκες».

3. «Προσφέρατε στὸν ἔρανο τῆς ἀγάπης».

4. «Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς» (Ματθ. ιδ' 16). Ἐντολὴ τοῦ Κυρίου στοὺς μαθητὲς Του.

5. «Ἐρανος Ἀγάπης 2008».

6. «Ἐρανος Ἀγάπης 2009».

7. «Ἐρανος Ἀγάπης 2012».

8. «Τὰ συσσίτια τῆς Ἑνορίας μας».

9. «Ἐρανος Ἀγάπης 2013».

10. «Μιμητὲς τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου».

11. «Ἡ Ἐλεημοσύνη (Ἐρανος Ἀγάπης 2016)».

12. «Φιλανθρωπία» Ἀγάπη - Συμπαράσταση - Κοινωνία-Προσφορά
(Έρανος Ἀγάπης 2017-2018)

Δ. Για τήν αίμοδοσία ἐκδόθηκαν:

1. «Αίμοδοσία: Πράξη ἀγάπης».
2. «Αίμοδοσία: Πράξη ἀγάπης - Δῶρο Ζωῆς». 2007
3. «Αίμοδοσία: Πράξη ἀγάπης - Δῶρο Ζωῆς». 2008
4. «Αίμοδοσία: Πράξη ἀγάπης - Δῶρο Ζωῆς». 2009
5. «Ἐθελοντική Αἱμοδοσία: Μιά ἀνθρώπινη Πράξη». 2010
6. «Αίμοδοσία: Μιμητές τῆς Ἀγάπης τοῦ Κυρίου μας». 2014
7. «Αίμοδοσία: Πράξη ἀγάπης - Δῶρο Ζωῆς». 2012
8. «Αίμοδοσία: Δῶρο Ζωῆς- Προσφορά ἀγάπης». 2013
9. «Μέ τήν ἐθελοντική αίμοδοσία γινόμαστε μιμητές τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου». 2014
10. «Ἐθελοντική Αἱμοδοσία –δῶσε τό δῶρο τῆς ζωῆς» 2018

Ε. Για τήν νεότητα ἐκδόθηκαν:

1. «Μιά συντροφιά γιά κάθε παιδί τῆς πόλης μας».
2. «Οἱ νέοι ἀξίζει νά εἴμαστε ἀπαιτητικοί».
3. «Τί χαρίζει ὁ Χριστός στούς Νέους;»
4. «Τά θεμέλια τῆς ζωῆς».

ΣΤ. Ἀντιαιρετικά ἐκδόθηκαν:

1. «Ἐμποροι πίστεως».
2. «Ἡ σύγχρονη ἐπικίνδυνη πλάνη τοῦ Νεοπαγανισμοῦ».
3. «Καταστροφικές λατρεῖες - μία παγίδα γιά νέους».

Ζ. Για τήν ποιμαντική τῶν Μυστηρίων ἐκδόθηκαν:

1. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός» - Γιά μία καλή ἐξομολόγηση.

2. «Οἱ Πνευματικοί Πατέρες».
3. «Ἐλυσε τίς ὠδῖνες τοῦ θανάτου».
4. «Τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες».
5. «Χρήσιμες ὁδηγίες γιά τούς γονεῖς, πού πρόκειται νά βαπτίσουν τό παιδί τους».
6. «Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν ἔκδοσι ἀδείας τελέσεως θρησκευτικοῦ Γάμου».
7. «Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε».

Η. Γιά τίς Ἑορτές ἐκδόθηκαν:

1. «Μαρία ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ» (Δεκαπενταύγουστος).
2. «Ἡ ἀρχέγονος δικαιοσύνη» (Ύψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ).
3. «Ἡ ἔλευσις τοῦ Παναγίου Πνεύματος» (Πεντηκοστή).
4. «Καί ἰδοὺ ζῶμεν» (Μάρτυρες Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς).
5. «Μικρασιατική καταστροφή».
6. «Ἡ θυσία τῶν καλῶν ποιμένων γιά τό λογικό ποίμνιό τους».
7. «Ἡ Ὁρθοδοξία μας. Τά βασικά γνωρίσματά της» (Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας).
8. «Ἡ Νέα ταυτότητα» (Ἐθνική Ἐπέτειος 25ης Μαρτίου).
9. «Τούς Πατέρας καί διδασκάλους τιμήσωμεν» (Τριῶν Ἱεραρχῶν).
10. «Ἡ πίστι στόν Θεό δέν εἶναι κάτι γιά νά ντρέπεσαι ἀλλά γιά νά καυχᾶσαι ἐν Κυρίῳ» (Προφήτου Δανιήλ).
11. «Ἐγκωμιαστικός Λόγος εἰς τούς Ἁγίους Μεγάλους Πατέρες καί Οἰκουμενικούς Διδασκάλους
Τρεῖς Ἱεράρχες Βασίλειο τόν Μέγα, Γρηγόριο τόν Θεολόγο καί Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο».
12. «Τρεῖς Ἱεράρχες πρότυπα Ζωῆς».

13. «Ἡ ιεράρχηση τῶν ἀξιῶν τῆς ζωῆς μας».
14. «Πίστη στό Θεό καί εἰκοσιένα».
15. Στυλογράφημα τῆς προσωπικότητος τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν

Θ. Γενικά ἐκδόθηκαν:

1. «Τό σιτάρι καί τό ἄχυρον».
2. «Τό Εὐαγγέλιον».
3. «Πολιτεύεσθε».
4. «Πῶς μπορῶ νά δεχθῶ τόν Χριστό».
5. «Ἐγώ εἰμι ὁ Ἵψος ὁ Ζῶν».
6. «Ἡ κλῆσις μας».
7. «Ὁ Θεός Πατέρας».
8. «Τό ὄνομα Χριστιανός».

Ι. Προγράμματα ἑορτῶν:

1. Πρόγραμμα Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος καί Ἀγίου Πάσχα τῶν ἐτῶν· 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021
2. Πρόγραμμα Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἀγίου Δωδεκαημέρου τῶν ἐτῶν· 2001-02, 2002-03, 2003-04, 2004-05, 2005-06, 2006-07, 2007-08, 2008-09, 2009-10, 2010-11, 2011-12, 2012-13, 2013-14, 2015-16, 2016-17, 2017-2018, 2019-2020.

ΙΑ. Μηνύματα:

1. Χριστουγέννων τῶν ἐτῶν· 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020.

2. Πρωτοχρονιάς τῶν ἐτῶν· 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021

3. Πάσχα τῶν ἐτῶν· 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021

ΙΒ. Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιο

Στά ἐκδοθέντα ἐγκόλπια Ἡμερολόγια δημοσιεύθηκαν τά ἐν συνεχεία σύντομα ἀφιερωματικά κείμενα

1. «Ἡ Ἱστορία τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας» 2003.
2. «Ἱερά μονή Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς» 2004.
3. «Τό ὄνομα Χριστιανός» 2005.
4. «Ἐκκλησία ἡ δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ - Ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας τῶν Ἀνθρώπων» 2006.
5. «Τό Εὐαγγέλιον» 2007.
6. «Ὑποδείγματα προσώπων» 2008.
7. «Ἀποστολικές προτροπές στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας» 2009.
8. «Ἡ μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς» 2010.
9. «Οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» 2011.
10. «Τό ἀξίωμα καί ἡ Διακονία τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ» 2012.
11. «Ἡ Δύναμη τῆς Προσευχῆς» 2013.
12. «Ὁ ζωοδότης Σωτήρας μας Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός» 2014.
13. «Στόν Λόγο τοῦ Θεοῦ» 2015.
14. «Στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό πηγὴ εὐλογιῶν, σωτηρίας καί ζωῆς γιὰ τοὺς πιστοὺς» 2016.
15. «ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Τό μυστικὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» 2017.

16. «ΠΑΥΛΟΣ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ: Η αὐτοσυνειδησία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου»
2018.
17. «ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ». Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιον 2019.
18. «ΓΥΝΑΙΚΑ» Ἐγκόλπιο Ἡμερολόγιον 2020.
- 19 «Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» Ἐγκόλπιο Ἡμερολογιο 2021
20. «Εἰσήγησις περί Ἀνακηρύξεως τοῦ Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου
Σμύρνης Χρυσοστόμου (Καλαφάτη) ὡς Ἱερομάρτυρος († 1922». Ἀφιερωμένο
στήν ἐπέτειο τῶν 100 ἐτῶν ἀπό τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς (1922-2022)

ΙΓ. ΑΦΙΣΕΣ

Α . Γιά τήν νεότητα ἐκτυπώθηκαν:

1. «Μιά συντροφιά γιά κάθε παιδί τῆς πόλης μας».
2. «Οἱ νέοι ἀξίζει νά εἴμαστε ἀπαιτητικοί».
3. «Ὁ Χριστός εἶνα τό ὕδωρ τῆς ζωῆς».
4. «Συντροφιά γιά νέους καί νέες ἄνω τῶν 18 ἐτῶν».
5. «Η ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΝΕΟΥΣ».
6. «Κατασκηνώσεις γιά νέους».
7. «Ἐπ' ἐλευθερίᾳ γιά νέους».

Β . Γιά τήν φιλανθρωπία ἐκτυπώθηκαν:

1. «Ἡ Παρουσία μας στίς κοινωνικές ἀνάγκες».
2. «Προσφέρατε στόν ἔρανο τῆς ἀγάπης».
3. «Ἑρanos Ἀγάπης 2006».
4. «Ἑρanos Ἀγάπης 2007». «Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς».
5. «Ἑρanos Ἀγάπης 2008».
6. «Ἐνοριακό Σπίτι Γαλήνης Χριστοῦ, Βοήθησε κι ἐσύ! Πρόσφερε ἀγάπη!».
7. «Ἑρanos Ἀγάπης 2013».
8. «Ἑρanos Ἀγάπης 2014».

9. «Έρανος Ἀγάπης 2015».

Γ΄ . Για τήν Αἰμοδοσία ἐκτυπώθηκαν:

1. «Πρόσκληση ἐθελοντικῆς αἰμοδοσίας».

Δ΄ . Ἄλλες ἐκτυπώσεις:

1. «Ἐσπερινές ὁμιλίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δανιήλ».
2. «Σχολή Ἀγιογραφίας».
3. «Ἱερά Πανήγυρις Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς».
4. «Προσκυνοῦμεν σου τήν Γένναν Χριστέ».
5. «Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ στό INTERNET: Γυρίστε σελίδα».

* * * * *

20. Internet

Ὑπεύθυνος ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Παναγόπουλος, Ἱεροκήρυκας καί ὁ κ. Γρηγόριος Καραγιάννης, Προγραμματιστής.

Στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπολεως μας ἐκτίθενται πληροφορίες γιὰ τὴν διοικητικὴ διάρθρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ κείμενα πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

Ἐνθαρρύνουμε τοὺς υπεύθυνους Νεότητος νὰ ἐπιμεληθοῦν τὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἑνορίας τους, στὴν ὁποία πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἱστορικὰ καὶ ἐνημερωτικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν Ἑνορία καὶ πληροφορίες γιὰ τὴν πνευματικὴ ἐργασία καὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἑνορίας.

Ἡ ἐπισκεψιμότητα τῆς ἱστοσελίδος μας δεικνύει, ὅτι ἀνταποκρίνεται στὰ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα πολλῶν.

Τὴν περίοδο ἀπὸ 16.09.2020 ἕως 7.10.2021 ἐπισκέφθηκαν τὴν σελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας 49.659 νέοι ἐπισκέπτες καὶ

168.398 κατ' επανάληψιν επανερχόμενοι. Ἡ ιστοσελίδα μας προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον ἐπισκεπτῶν ἀπὸ 43 χῶρες.

Ὅμοίως αὐξημένη ἐπισκεψιμότητα σημειώνεται καὶ στὶς σελίδες τῆς νεότητος τῶν Ἑνοριῶν. Πρὸς ἐνημέρωση τῶν πιστῶν γιὰ τὴν ἀναπτυσσόμενη ποιμαντικὴ διακονία ἐκδίδουμε καὶ ἀποστέλλουμε στὶς Ἑνορίες σχετικὲς ἀφίσσες πρὸς ἀνάρτισή τους στοὺς πίνακες ἀνακοινώσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

* * * * *

Γ' . Φιλανθρωπία - Κοινωνικὴ Προσφορά

1. Γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν μας ἰδρύθηκε τὸ 1974 τὸ Ἰδρυμα «Κεντρικὸ Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» «Κ.Τ.Φ.» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ποὺ λειτουργεῖ ἔκτοτε ὡς νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου (ν.π.ι.δ.) μὲ ἰδιαίτερο Κανονισμό ἐγκριμένο ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ δημοσιευμένο στό ὑπ' ἀριθμὸ 1947/18.07.2014 τ.Β' Φύλλο τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.) μὲ αὐτοτελῆ οἰκονομικὴ διαχείριση καὶ διοικεῖται ἀπὸ 7μελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο. Ἔχει ἔδρα στὴν Καισαριανή ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φορμίωνος 83 τ.κ. 161 21 μὲ στοιχεῖα ἐπικοινωνίας : Τηλ. 210-7224123 -Internet : www.imkby.gr – e-mail: info@imkby.gr

Ἡ Ἐκκλησιαστική αὐτή Δομή σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ ἔχει ὡς σκοπό τήν ἀντίληψη, προστασία καί ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθόντων, ἰδία κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διά τῆς παροχῆς παντοειδοῦς ὑλικῆς βοηθείας.

Τά ἔσοδα τοῦ «Κεντρικοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας» ("Κ.Τ.Φ.") καί τῶν Παραρτημάτων του «Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας» ("Ε.Τ.Φ.") προέρχονται:

α . Ἀπό τίς προσφορές τῶν πιστῶν πού κατατίθενται στά εἰδικά κτία τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

β . Ἀπό τίς δισκοφορίες πού διεξάγονται κατά τήν διάρκεια τοῦ ἔτους.

γ . Ἀπό τίς δωρεές τῶν Ἐνοριτῶν

δ . Ἀπό Ἐπιχορηγήσεις.

Εἰδικώτερα τά ἔσοδα πού ἔχει διατίθενται γιά:

α . Τήν ὑλική ἀνακούφιση τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθόντων.

β . Τήν ἀποφυλάκιση κρατουμένων στίς φυλακές γιά χρέη.

γ . Τήν ἱατροφαρμακευτική περίθαλψη τῶν ἐνδεῶν.

δ . Τίς ὑποτροφίες καί βοηθήματα ἀπόρων σπουδαστῶν, ἱεροσπουδαστῶν καί φοιτητῶν τῆς θεολογίας.

ε . Τήν περίθαλψη ἀναξιοπαθόντων καί ἐγκαταλελειμμένων γερόντων καί ἀνιάτως ἀσθενούντων.

*

2. Στίς Ένορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δραστηριοποιούνται τά «Ένοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας» ("Ε.Τ.Φ") πού εἶναι τά Παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος «Κ.Τ.Φ.» καί καλύπτουν τίς προκύπτουσες ἀνάγκες στήν περιοχή τῶν Ένοριῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας μας καί διοικοῦνται ἀπό 5μελή Διοικοῦσα Ἐπιτροπή.

3. Τά ἔσοδα τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν «Ε.Τ.Φ.» διαχειρίζονται τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Κ.Τ.Φ.» καί τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τῶν «Ε.Τ.Φ.». Συντάσσεται Προϋπολογισμός καί Ἀπολογισμός πού ἐγκρίνεται ἀπό τά ἀρμόδια ἐποπτικά Ὁργανα καί ἡ διαχείριση ὅλη ἐλέγχεται ἀπό Ἐταιρεία Ὁρκωτῶν Λογιστῶν πού συντάσσει Ἐκθέσεις γιά τό καθένα Ταμεῖο. Αὐτές τίθενται ὑπ' ὄψιν τῶν μελῶν τῶν Ὁργάνων καί ἐνημερώνονται γι' αὐτή τά μέλη τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως πού πραγματοποιεῖται κάθε χρόνο.

*

4. Ένοριακά συσσίτια

* Τρέφουμε καθημερινά στά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» (Σ.Γ.Χ) πού λειτουργοῦν τά *Συσσίτια* τῶν Ένοριῶν μας ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας.

* Διανέμονται ἔνεκα τῶν κινδύνων ἀπό τήν πανδημία τοῦ Covid-19 ἀπό τά «*Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ*» (Σ.Γ.Χ) δέματα μέ τρόφιμα σέ οἰκογένειες ἐβδομοδιαίως καί ἐκτάκτως Χριστούγεννα καί Πάσχα σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη.

Τά τρόφιμα πού διανέμονται σέ δέματα προέρχονται :

ά . Ἀπό Ἐταιρεῖες, Ὁργανισμούς καί Ἰδρύματα πού ἀνταποκρίνονται σέ αἰτήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

β . Ἀπό τό Πρόγραμμα «Ὅλοι μαζί μποροῦμε», ὅπου οἱ πολῖτες προσφέρουν διάφορα τρόφιμα καί λοιπά εἶδη σέ εἰδικούς χώρους τῶν

Super Markets της περιοχής μας και τὰ συλλέγει ειδικό συνεργείο της Ίερᾶς Μητροπόλεώς μας καί στήν συνέχεια διανέμονται κατά τίς ανάγκες τῶν Ἑνοριῶν.

γ . Ἀπό τίς προσφορές τῶν πιστῶν ἀπευθείας στίς Ἑνορίες.

δ . Ἀπό τὰ γεύματα πού προσφέρουν Ἑνορίτες γιά τήν ἀνάπαυση τῶν κεκοιμημένων οἰκείων καί προσφιλῶν προσώπων τους ἢ καί γιά ἄλλους λόγους.

Κατά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος καθημερινῶς προσφέρθηκε μαγειρεμένο φαγητό γιά τοὺς ἀναξιοπαθοῦντες ἀδελφούς μας.

Εἰδικότερα γιά τό Ἱεραποστολικό ἔτος 2020-21:

Σύνολο σιτιζομένων : 360 πρόσωπα (Χ2 γεύματα ἡμερησίως)=720 μερίδες ἡμερησίου κόστους (Χ5€ ἕκαστη μερίδα) 3.600,00€. Μηναίου κόστους 108.000,00€ καί ἐτησίου 1.296.400,00€

Σύνολο προσφερομένων δεμάτων μηνιαίως: 485 δέματα (ἀξίας 60€ ἕκαστον κ.τ.μ.ο.) πού ἀντιστοιχοῦν σέ 1.936 πρόσωπα (485 δέματα Χ4 ἀναλογοῦντα πρόσωπα περίπου ἀνά οἰκογένεια). Μηνιαῖο κόστος 29.100,00€ καί ἐτήσιο κόστος 349.200,00€

Σύνολο προσφερομένων δεμάτων περιοδικῶς (Χριστούγεννα – Πάσχα –Καλοκαίρι) : 916 κ.τ.μ.ο ἀνά περίοδο, ἥτοι 2.748 δέματα συνολικά γιά τίς τρεῖς περιόδους. Τό κόστους αὐτῶν ὑπολογίζεται σέ 60,00€ ἕκαστον, ἥτοι συνολικῶς 164.880,00€

Σύνολο διακονουσῶν ἐθελοντριῶν κυριῶν: 177

5. Τά λειτουργοῦντα «Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ» τῶν Ἑνοριῶν εἶναι:

ά . Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Καισαριανῆς.
Ὁδός Κιουπεκτσόγλου 1. Τ.κ. 16121 Καισαριανή. Τηλ. 210 7236204

β . Ίεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς. ὁδός Συβρισαρίου 40 Καισαριανή. Τ.κ. 16121 Καισαριανή. Τηλ. 210 7213848.

γ . Ίεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Τριῶν Ίεραρχῶν Καισαριανῆς. Ὁδός Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 195. Τ.κ. 161 22 Καισαριανή. Τηλ. 210 7222557.

δ . Ίεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος: Κορυτσᾶς καί Κωνσταντιλιέρη. Τ.κ. 161 31 Βύρωνα. Τηλ. 210 7660859..

έ . Ίεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Ελβετίας Βύρωνος: Ἀγίου Δημητρίου 36. τ.κ. 162 31 Βύρωνα. Τηλ. 210 7660943.

σ τ . Ίεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος: Μεταμορφώσεως 1. Τ.κ. 162 32 Βύρωνα. Τηλ. 210 7628670.

ζ . Ίεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος: Σουλιωτῶν 3, Καρέα Βύρωνα. Τ.κ. 162 33 Βύρωνα. Τηλ. 210 7651595.

ή . Ίεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου -Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ: Εὐαγγελιστρίας 1. Τ.κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210 9734311.

θ . Ίεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Ὑμηττοῦ : Πλατεία Ὑμηττοῦ. Τ.κ. 172 37 Ὑμηττό. Τηλ. 210 7613039.

6. Ἐπιπλέον μέ τὸ «Κ.Τ.Φ.» καὶ τὰ «Ε.Τ.Φ.»

* Ἀγκαλιάζουμε μέ στοργή ὅσους ἔμειναν μόνοι καί ἀβοήθητοι.

* Προσφέρουμε οἰκονομικά βοηθήματα γιὰ νά ἀντιμετωπισθοῦν σοβαρά προβλήματα υἰείας γιὰ θεραπεία καί νοσηλεία.

* Ἐνισχύουμε οἰκονομικά ἀδυνάτους νά καλύψουν τίς βιοποριστικές ἀνάγκες τους.

* Στηρίζουμε Σχολεῖα, Συλλόγους καί Σωματεῖα μέ κοινωφελεῖς σκοπούς νά ἀνταποκριθοῦν στοὺς σκοπούς τους.

* Διαθέτουμε ένδύματα – υποδήματα καί λοιπά είδη ιματισμοῦ σέ ὅσους χρειάζονται ἀπό τίς δύο (2) Ἱματιοθῆκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πού λειτουργοῦν.

ά . Στόν Ἱερό Ναό τοῦ ἀγίου Γεωργίου Καρέα

β . Στό Παρεκκλήσιο τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Ἑνορίας τοῦ ἀγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας Βύρωνος.

Ἔχουν ἀποσταλεῖ κατ' ἐπανάληψιν ἀπό τά είδη αὐτά στίς Φυλακές Κορυδαλλοῦ (Ἀνδρικό –Γυνακεῖο Τμήμα), στή Φυλακή τοῦ Ἑλαιῶνα (Γυνακεία), στήν Φυλακή Μαλανδρίνου (Ἀνδρική), στήν Φυλακή Ἀνηλίκων (Αὐλῶνος), στό Τμήμα Ἀλλοδαπῶν (Ἀνδρῶν) στήν Ἀμυγδαλέζα καί στήν Διεύθυνση Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν Ἀττικῆς ἐπί τῆς ὁδοῦ Πέτρου Ράλλη 24.

*

7. Πρόγραμμα Συλλογῆς καί Διανομῆς Τροφίμων.

Ἕπεύθυνοι ά) Ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος, β) Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Χρήστος Μπάρδης γ) Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Πέτρος Δαουτᾶκος Ἐφημέριοι, καί δ') ὁ κ. Ἰάκωβος Μηλιώνης, ὁδηγός.

Συγκεντρώνονται τὰ προσφερόμενα τρόφιμα στὰ Καταστήματα στήν δράση «Ὅλοι μαζί μποροῦμε» καί διανέμονται στὰ «Σ.Γ.Χ.» κατὰ τίς ἀνάγκες

Στὰ πλαίσια αὐτοῦ τοῦ Προγράμματος διανέμονται:

Προϊόντα, Φροῦτα καί Ὀπωροκηπευτικά ἀπό Ἰδιῶτες καί Φορεῖς.

Τρόφιμα προσφερόμενα ἀπό τὸ Ἰδρυμα «Τράπεζα Τροφίμων», γιὰ τοὺς τρόφιμους τῶν «Σ.Γ.Χ.» καί τῶν μελῶν τῶν νεανικῶν συντροφικῶν.

Ἕπενθυμίζουμε ὅτι:

Τὰ προσφερόμενα εἶδη πρέπει νὰ καταναλώνονται ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.». Ἐὰν οἱ τρόφιμοι παραλάβουν κάποιο τρόφιμο μαζί τους γιὰ νὰ τὸ καταναλώσουν, αὐτὸ θὰ γίνεται μὲ δική τους εὐθύνη.

Ἐπειδὴ πολλὰ ἀπὸ τὰ προσφερόμενα προϊόντα ἀναγράφουν ἡμερομηνία λήξεως, τὰ εἶδη αὐτὰ πρέπει νὰ διατίθενται πρὸς κατανάλωση ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας. Ἐὰν κάποιος ἀπὸ τοὺς τροφίμους δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ καταναλώσει τὸ προσφερόμενο ἐντὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.» καὶ τὸ παραλάβει νὰ τὸ καταναλώσει ἐκτὸς τοῦ «Σ.Γ.Χ.», πρέπει νὰ τοῦ ἐπισημάνουμε ὅτι αὐτὸ τὸ πράττει μὲ δική του εὐθύνη καὶ ὅτι πάντως πρέπει νὰ τὸ καταναλώσει ἐντὸς τῆς ἀναγραφομένης προθεσμίας.

Ἐπειδὴ τὸ Ἰδρυμα ζητεῖ τὰ στοιχεῖα τῶν τροφίμων, οἱ ὑπεύθυνοι Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ διατηροῦν στὸ Ἀρχεῖο καταστάσεις μὲ πλήρη στοιχεῖα τους γιὰ νὰ ἀποδεικνύονται σὲ κάθε ἔρευνα ποιοὶ καὶ πόσοι εἶτε ἔλαβαν τὰ τρόφιμα εἴτε σιτίζονται στό «Σ.Γ.Χ.».

*

8. Ἔργα Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης.

Υπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χριστόπουλος

Στόν Τομέα αὐτόν ἐντάσσονται ὅλες οἱ ἐνέργειές μας γιὰ τὴν συλλογὴ ἀνθρωπιστικῆς βοηθείας καὶ ἀποστολῆς αὐτῆς στοὺς ἔχοντας ἀνάγκη. Μέχρι σήμερα ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας ἀπέστειλε κατὰ τό παρελθόν ἔτος ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια.

Στοὺς φυλακισμένους τῶν Φυλακῶν (Ἀνδρικό καὶ Γυνακεῖο Τμήμα) Κορυδαλλοῦ, Μαλανδρίνου (Φωκίδος), Ἐλαιῶνος Θηβῶν, Αὐλῶνος Βοιωτίας.

*

9. «Έρανος αγάπης»

Υπεύθυνος ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Δάγλας.

Μέ τον «Έρανο της Άγάπης» καλύπτουμε τις δαπάνες της φιλανθρωπικής και κοινωνικής διακονίας της Ίερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Η διακονία αυτή για να έπιτύχει προϋποθέτει καλή όργάνωση και έξασφάλιση καταλλήλων, έμπείρων και κατηρτισμένων στελεχών.

Θά λάβετε έγκαίρως όδηγίες για την διοργάνωση του «Έράνου της Άγάπης» του έτους 2018.

Στοιχεΐα «Έράνου Άγάπης» 2020

Ό Υπεύθυνος του «Έράνου Άγάπης» Πανοσιολογιώτατος Άρχιμανδρίτης κι Νικόδημος Δάγλας παρουσίασε στά μέλη της Κληρικολαϊκής Συνελεύσεως τον Άπολογισμό για τον διενεργηθέντα «Έρανο Άγάπης» κατά τό έτος 2016-17 πού έχει ως έξης :

Ό «Έρανος της Άγάπης» **2020** διεξήχθη κατόπιν αποφάσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της 28.12.2020 (Άριθμός Πρακτικού 276) και σύμφωνα μέ την ύπ' αριθμόν 233 (Φ.1/3/692/05.11.2020) Έγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Δανιήλ και Προέδρου του Ίδρύματος.

Γιά τον «Έρανο της Άγάπης» 2016 παρελήφθησαν από τούς Προέδρους των «Ένοριακών Ταμείων Φιλανθρωπίας» και διετέθεισαν 56.500 κουπόνια άξίας 1,00€ και 10.000 κουπόνια άξίας 2,00€, ήτοι συνολικής άξίας 76.500,00€

Μετά τό πέρας του «Έράνου Άγάπης» κατετέθη έκ του συλλεγέντος ποσοϋ στό «Ένοριακό Ταμείο Φιλανθρωπίας» έκάστου Ίεροϋ Ναοϋ ποσοστό 65% και στό «Κεντρικό Ταμείο Φιλανθρωπίας» ποσοστό 35% ως έμφαίνεται από τά έντυπα των Άπολογισμών πού κατετέθησαν στήν

Ἱερὰ Μητρόπολη ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐνὸς ἐκάστου «Ἐνοριακοῦ Ταμεῖου Φιλανθρωπίας».

Συνολικῶς στὸν «Ἔρανο τῆς Ἀγάπης» 2016 συγκεντρώθηκε τό ποσό τῶν ἑβδομήκοντα ἑξ χιλιάδων καὶ πεντακοσίων Εὐρώ (76.500,00€).

Ἀπὸ τό ποσό αὐτό εἴκοσι ἑξ χιλιάδες καὶ ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα πέντε Εὐρώ (26.775,00€) κατετέθηκε στό «Κεντρικό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ νὰ καλυφθοῦν τὰ ποικίλα περιστατικά ἀναξιοπαθούντων ἀδελφῶν μας κατὰ τὴν διάρκεια ὅλου τοῦ ἔτους.

Ποσό τεσσαράκοντα ἑννέα χιλιάδων καὶ ἑπτακοσίων εἰκοσιπέντε Εὐρώ (49.725,00€) κατετέθηκε στὰ «Ἐνοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὴν ἐπιτέλεση τῆς πολυμόρφου κοινωνικῆς διακονίας τους.

Ὁ «Ἔρανος τῆς Ἀγάπης» διεξήχθη ἀπὸ ἐθελοντές καὶ ἐθελόντριες κάθε Ἐνορίας ποὺ ἀνέρχονται σέ 250 πρόσωπα.

*

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς Κορινθίους νὰ προσφέρουν οἰκονομικὴ βοήθεια γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ γενικώτερα τῆς Παλαιστίνης, τὴν γνωστὴ «Λογία», παραλληλίζοντάς τους μὲ τὴν σπορὰ τῶν ἀγρῶν ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς ποὺ ὅταν σπέρνουν λίγο σπόρο θὰ θερίσουν λίγα, ἐνῶ ὅταν σπείρουν μὲ ἀφθονία θὰ θερίσουν ἄφθονους καρπούς.

10. Οἱ Κληρικολαϊκὲς Συνελεύσεις.

Γιά τήν ἐνημέρωση τῶν λαϊκῶν στελεχῶν, τῶν συνεργατῶν στίς Ἑνορίες, τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί παντός ἐνδιαφερομένου κατ' ἔτος συγκαλοῦμε Κληρικολαϊκή Συνέλευση στήν ὁποία ἐκθέτουμε ὅλα τά δεδομένα τόσο τῆς πνευματικῆς καί ποιμαντικῆς διακονίας ὅσο καί τά οἰκονομικά στοχεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τῶν Ἑνοριῶν αὐτῆς.

Θεωροῦμε κατάλληλο καί ἐπίκαιρο νά μνημονεύσουμε τήν προσευχή τῆς κοινότητος τῶν Μαθητῶν τῆς Ἱερουσαλή μετά τήν ἀπελευθέρωση τῶν ἀποστόλων Πέτρου καί Ἰωάννου πού τοὺς εἶχαν συλλάβει οἱ Ἰουδαῖοι Ἀρχιερεῖς ἐπειδὴ κήρυτταν τόν Ἰησοῦ Χριστό:

«Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ διὰ στόματος Δαυὶδ παιδός σου εἰπών· ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά· παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι. καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἐπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἰάσιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας» (Πράξεων δ' , 24-31)

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί
«*Αὐξάνεσθε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει
τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ* » (Β΄ Πέτρου γ΄ , 18)
Μὲ πατρικὲς εὐχές.
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ

